

Osnovna šola Antona Ingoliča
Spodnja Polskava

ŠOLSKI ČASOPIS

Številka 11

2018/2019

Ingoličev šolski dnevnik

k u l t u r n a š o l a

VSEBINA

V tej številki:

AKTUALNO

KAZALO VSEBINE	2
UVODNIK	3
KULTURNA DEDIŠČINA	4
TEDEN OTROKA	7
NAZIV KULTURNA ŠOLA	8
MALE SIVE CELICE	8
DNEVI DEJAVNOSTI	9
FORMA VIVA	10
ZDRAVA ŠOLA	10
KOSTANJEVI PIKNIKI	12
SPOMINSKE SLOVESNOSTI	12
ČISTILNA AKCIJA	13
ERASMUS	13
SVETOVNI DAN JEZIKOV	17
TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK	17

TO SMO MI

INTERVJU S ČEBELARJEM	18
INTERVJU S TJANOM	19
POPESTRIMO ŠOLO	20
PLANINCI	21
OPB	22
1.b, 2.a, 2.e	23
LITERARNA IN LIKOVNA DELA	24
DIŠI PO PRAZNIKIH	30
PRIREDITVE	31
SLOVESNOST NA OSANKARICI	32

*Želimo vam
obilico veselja
ob branju!*

SVETLOBA

svetle, prijetne in sodobno opremljene učilnice ter okolica šole

DOTIK

medsebojno spoštovanje in sodelovanje vseh udeležencev šole

ZNANJE

vseživljenjsko učenje s sodobnimi oblikami in metodami dela

SREČA

zdrav način življenja in osebnotna rast

Ingoličev šolski dnevnik

ŠOLSKI ČASOPIS

učencev in učiteljev
OŠ Spodnja Polskava,
podružnice Zgornja
Polskava in
podružnice Pragersko

UVODNIK

Spoštovani bralci našega časopisa!

Veseli nas, da ste ponovno z nami in prebirate strani nove, tokrat že enajste številke Ingoličevega dnevnika.

Za nami je že pet mesecev pridnega dela, učenja, nabiranja pohval, priznanj in medalj na tekmovanjih, veliko raznih športnih aktivnosti in dejavnosti, ki so potekale na najrazličnejših področjih ter kar nekaj uspešno izpeljanih projektov.

Ingoličev dnevnik vas bo spomnil, kaj vse smo že ustvarili v tem šolskem letu, zato vas vabimo, da ga z radostjo preberete.

Za leto 2019 obljubljam, da bomo še naprej pisali in zbirali poročila o dogajanju na naši matični in obeh podružničnih šolah ter o tem poročali v prihodnji številki.

Tudi ravnateljica, gospa Danica Veber, iskreno čestita vsem za uspehe z željo, da nam vsi dosežki dajo poguma in moči za nove preizkušnje.

Vaša ustvarjalnost nas navdihuje!

Novinarji šolske časopisa

Sara Potočnik, 9. a

KOLOFON

NOVINARJI: učenci interesne dejavnosti Šolski časopis | Spodnja Polskava | Zgornja Polskava | Pragersko |

FOTOGRAFIJE | arhiv šole

MENTORICA, LEKTORICA, RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE | Mateja Pučko Erhatic, prof. slovenščine

ŠOLSKI ČASOPIS dostopen na | <http://www.ingoliceva.si/>

IZDAJATELJI | OŠ Antona Ingoliča Sp. Polskava | januar 2019

KULTURNA DEDIŠČINA: KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST

Letošnje leto je razglašeno za evropsko leto kulturne dediščine in tako vse leto 2018 praznujemo raznoliko kulturno dediščino Evrope – na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter na ravni EU. Namen evropskega leta kulturne dediščine je čim več ljudi spodbuditi k odkrivanju in doživljanju kulturne dediščine Evrope ter okrepiti občutek pripadnosti skupnemu evropskemu prostoru. Slogan letošnjega leta je: Naša dediščina: kjer preteklost sreča prihodnost.

Kulturna dediščina oblikuje našo identiteto in vsakdanje življenje, pomembna je za posameznike, skupnost in družbo. Treba jo je ohranjati in jo prenašati na prihodnje generacije, zato se naša šola že več let aktivno pridružuje temu projektu. Letos smo se posvetili velikanoma slovenske zgodovine, prvemu slovenskemu poklicnemu pisatelju, Ivanu Cankarju, ob praznovanju letošnje stoletnice njegove smrti, in Ivani Kobilci, ob stoletnici ustanovitve Narodne galerije.

Z njunim življenjem in delom smo se učenci in učitelji ukvarjali ves mesec september, zaključek projekta pa sta bila petek, 5. 10., ko smo se učenci vseh treh šol razporedili v različne delavnice in ustvarjali, se pogovarjali, debatirali, dramatisirali, slikali in še marsikaj. V soboto, 6. 10., smo se skupaj s starši zbrali v telovadnici na Zgornji Polskavi, kjer smo s prireditvijo in razstavo del, ki so nastala na petkovih delavnicah, zaključili letošnji projekt.

DELAVNICE, petek, 5. 10. 2018

Prvošolci matične šole so se lotili barvanja kaširanih hrušk. Inspiracijo so dobili iz Cankarjeve črtice Pehar suhih hrušk. Učenci so ob tem podrobneje spoznali dela Ivana Cankarja. Ob barvanju so se zelo zabavali. V 2. a razredu so spoznavali Ivano Kobilco in njeno sliko Kofetarica.

izvedeli so, da je najpomembnejša slovenska slikarka. Spoznali so tudi Ivana Cankarja, njegovo črtico Pehar suhih hrušk, katero bodo jutri na prireditvi zaigrali na sodoben način. V nadaljevanju dneva pa so ustvarjali skodelice kave iz gline. V tretjem razredu so brali Cankarjevo črtico in nato izdelali pehar suhih hrušk iz das mase in kolaž papirja. Njihovi cilji so bili, da primerjajo in razumejo razliko v življenju otrok nekoč in danes ter da pokažejo svoje spretnosti pri oblikovanju das mase. Učenci 4. a razreda so se prelevili v pisatelje in pisali domišljajske zgodbe ob slikah Ivane Kobilce ter tako spoznavali tudi

Cankarjeve črtice. Videti je bilo, da učenci ob delu zelo uživajo. Petošolci so imeli delavnico na temo Izdelajmo svojo knjigo. Knjigo so najprej napisali z roko na papir, nato so jo pretipkali na računalnik. Vadili so tudi risanje ilustracij za knjige. Nastale so zelo zanimive knjige z različnimi naslovnici. Knjige bodo dali na razstavo, potem jih bodo podarili ali obdržali zase.

Učenci od 6. do 9. razreda so se ta dan razporedili v različne delavnice po svojih željah in interesih, novinarji pa so jih budno spremljali ter dokumentirali potek in končne izdelke.

Pri učiteljici Suzani so pregledovali zbirnike del Ivana Cankarja, torej popis njegovih knjig, ki se nahajajo na knjižnih policah naših učencev. Iz njih so izpisovali naslove Cankarjevih del, potem pa so izdelali še grafični prikaz, ki prikazuje, koliko učencev ima določeno Cankarjevo delo doma. Potem so ustvarjali še na temo Moja skodelica kave pripoveduje.

Učenci so doma pobrskali in poiskali skodelice, ki imajo neko zgodbo, jih prinesli v šolo in potem te zgodbe zapisali. Skodelice in zapisi bodo razstavljeni jutri.

Medtem so imeli pri učiteljici Rebeki glasbeni atelje. Poslušali so različne pesmi in

si ogledali risanko Čikorja an' kafe. Na jutrišnji prireditvi bodo zaigrali na različne skodelice. V delavnici Slikanje so pri učitelju Ivu ustvarjali slikarska dela Ivane Kobilce kot so Poletje, Kofetarica itd. Njihov cilj je, da s tempera barvami

ustvarijo kopije umetniških del.

KO CANKAR IN KOBILCA SREČATA PRIHODNOST ...

V kuharski delavnici je že dišalo po sveže pečenih Cankarjevih keksih v obliki njegovih brkov. Pridno so gnetli testo in tako urili svojerodne spretnosti ter pridobivali življenjske izkušnje. Vzdušje je bilo pestro, učenci so ob peki zelo uživali.

Dramatizatorji so v naslednji delavnici pripravljali uprizoritve igre na eno izmed Cankarjevih črtic. Učenci so se urili v zapisu dramatizacije, spoznavali scenske elemente in pripravljali sceno. Opazili smo, da so se učenci v igro zelo vživeli. Črtico Na peči nam bodo prikazali tudi na jutrišnji prireditvi.

V delavnici z naslovom Tehnične umetnine s pridihom Ivana in Ivane so s pomočjo učiteljice Nataše izdelovali namizno slikarsko stojalo. Pri svojem delu so uporabljali različne tehnike kot so načrtovanje, lepljenje, žaganje in brušenje. Njihovi cilji so bili, da vsi uspešno izdelajo svoje slikarsko stojalo. Vzdušje v razredu je bilo sproščeno, učenci so se med delom zabavali, a hkrati zavzeto opravljali svojo nalogo.

V delavnici učiteljice Zdenke so izdelovali Ivanove in Ivanine kroglice. Učenci so izdelovali škatlice, v katere bodo lahko pospravili ročno izdelane kroglice, ki so jih prav tako izdelali sami. Njihovi cilji so bili, da izdelajo okusen spominek, ki bi ga lahko turisti kupili kot spomin na Slovenijo oz. Ivano Kobilco in Ivana Cankarja. Učenci so se med delom lahko tudi malo posladkali. Tableau vivant je bila delavnica, v kateri so poustvarjali žive slike. Učenci so

fotografirali druge učence in poskušali poustvariti originalne Kobilčine slike in slike prizorov iz Cankarjevih črtic. Njihov cilj je bil, da naredijo čim bolj podobno fotografijo

originalni sliki. Naslednja delavnica je bila Skodelica kave

v različnih jezikih, debata ZA in PROTI. Pogovarjali so se o zgodovini pitja kave, nato pa so se odpravili v računalniško učilnico, kjer so iskali trditev, na katero so kasneje debatirali oziroma jo argumentirali. Pri delavnici z naslovom Družabne igre Ivana in Ivane so učenci sami izdelovali družabne igre iz lesa, ki so jih tudi naslovili, na primer Cankar ne jezi se. Za igre so si izdelali tudi kartončke z vprašanji, ki se navezujejo na Cankarjevo in Kobilčino življenje. Fantje so bili zelo ustvarjali in domiselni.

V najbolj športno obarvani delavnici z naslovom Povabilo na ples pa so spoznavali plesne korake dunajskega valčka. Ta ples je tipičen ples ljudskega izvora in so ga pod imenom »dreher« poznali že v 17. stoletju v Nemčiji. Za njegovo prepoznavnost ima največje zasluge Johann Strauss, saj je v 19. stoletju s tem plesom navdušil Dunaj. Zanj so značilni hitri koraki ter desni in levi obrat, ki se nenehno menjujeta. Punce, prisotne na delavnici, so zelo uživale.

Tudi na podružnični šoli Pragersko je bilo zelo pestro. Učenci 1. c so si naredili naglavne venčke, kot jih je naslikala Ivana Kobilca. V 2. c so učenci pogledali slikanico o Ivani Kobilci, ogledali so si znane slike Ivane Kobilce in se

DEDIŠČINA GRE V ŠOLE — PRAZNOVANJE

pogovorili o njih. Nato so plesali stare ljudske ples in slikali po opazovanju tihožitja Ivane Kobilce. Okušali so tudi krlhje suhih hrušk. Drugošolci so prebrali Pehar suhih hrušk, primerjali so, kako so ljudje živeli nekoč in kako danes, izdelali so tudi peharčke. Učenci 3. c so z ogljem risali skodelico kave po Cankarjevi črtici Skodelica kave in ustvarjali risbe po motivih svojih skodelic. Vse to so ustvarjali pred šolo.

Četrtošolci so slikali pehar suhih hrušk in napisali črtice. Pomagali so si slikami Ivane Kobilce in črticami Ivana Cankarja. Napisali so tudi vabila za starše, v katerih so jih povabili na skodelico kave. Petošolci so zbirali knjige Ivana Cankarja in poskušali poiskati najstarejšo. Naslikali so tihožitje – Pehar suhih hrušk in napisali refleksije, prebrali so črtico Skodelica kave in preslikali skodelico kave z zelo znanega dela Ivane Kobilce z naslovom Kofetarica. Nadaljevali so s spisom, kako so razočarali mamo, tako kot jo je Ivan Cankar v črtici Skodelica kave.

Učenci od 6. do 9. razreda so se razporedili v različne delavnice. V glasbeni delavnici so se zelo zabavali, ker so igrali na skodelice, nato so risali in ustvarjali po motivih slik Ivane Kobilce. V kuharski delavnici so pekli kekse Ivana Cankarja. Najprej so naredili kekse v obliki brk Ivana Cankarja, vsi so rekli, da so zelo dobri in tudi mi lahko potrdimo kvaliteto njihovega okusa. Med delom oziroma

peko so se zelo zabavali. V delavnici magnetkov so izdelovali magnetke o

Ivanu Cankarju in Ivani Kobilci, izdelovali so tudi glinene izdelke, nastale so različne glinene skodelice, palete in miniaturne knjigice. Na magnetkih pa so nastali brki, cvetice, naslovi Cankarjevih del in različne 3-D oblike. V delavnici z naslovom Zgodovina Ivane Kobilce in Ivana Cankarja so izdelali časovni trak o Ivani Kobilci in Ivanu Cankarju, naredili so tudi zemljevid, na katerem so zaznamovali, kje vse sta bila Ivana in Ivan.

Na podružnici na Zgornji Polskavi so prav tako izvedli delavnice na temo Kulturne dediščine. Pred tem so se vsi učenci seznanili z literarnimi dosežki Ivana Cankarja in znanimi likovnimi deli Ivane Kobilce. Poglejte, kaj vse smo

počeli:

1. b: Hruške na drevesu iz časopisnega papirja. Brali so knjigo Ivana Cankarja z naslovom Pehar suhih hrušk. Hruške so tudi rezali na krlhje, jih sušili in se z njimi sladkali. 1.d: Hruške na veji. Hruške so učenci izrezali, nato so jih

polepili s koščki papirja. 2. b: Risanje kofetarice in skodelica iz das mase. Kofetarico so risali s svinčnikom, skodelico kave so naredili iz das mase in skodelico porisali z tempera barvami. 3. b: Portret znanih pisateljev. Z ogljem so risali portret Ivana Cankarja. 4. b: Hruške iz das mase in

tihožitje. Po obravnavi Cankarjevega dela Pehar suhih hrušk so izdelali hruške iz das mase. Ogledali so si največja likovna dela Ivane Kobilce in slikali tihožitje. 5. b: Umetnost. Spoznali so Ivano Kobilco ter Ivana Cankarja in

ugotovili, da je 15 let mlajši od Ivane Kobilce. Prebrali so Cankarjevo črtico Skodelica kave in ugotavljali, kdaj so prizadeli mamo. Ob skodelici čaja je vsak učenec narisal skodelico v tehniki zentengle.

Dneva sta bila zelo pestra, vsak se je potrudil po svojih zmožnostih, učenci smo uživali in se hkrati naučili veliko novega. Hvala vsem, ki ste se nam tudi letos pridružili pri praznovanju evropskega leta kulturne dediščine.

TEDEN OTROKA NA NAŠI ŠOLI

Na naši šoli vsako leto ob tednu otroka skrbno načrtujemo najrazličnejše dejavnosti, da malo popestrimo šolski vsakdan. Tako učenci ta teden nabirajo novo znanje in izkušnje preko dnevov dejavnosti, s sodelovanjem na različnih delavnicah, v projektih, z obiski zunanjih ustanov, s športnim udejstvovanjem in z malo bolj sproščnim druženjem z vrstniki.

Začetek tedna otroka so obeležili četrto- in petošolci in sicer s čutno gledališko predstavo v ptujskem gledališču. Z obilico humorja in pretiranega gibanja sta igralca približala mladim gledalcem otrokovo doživljanja izgube starša. Predstava Pravljično srce jim je vsekakor segla v srce. Prav tako so se v gledališče odpravili naši najmlajši učenci. Učenci prvih, drugih in tretjih razredov so si v sredo, 3. 10. 2018, ogledali lutkovno predstavo Trnjulčica. Skupina 180-ih učencev je v ptujskem gledališču navdušeno zaploskala odličnima igralkama in animatorkama lutk. Učenci in učiteljice so se po ptujskih ulicah veseli in zadovoljni vračali na vse tri šole.

Medtem pa so četrti, peti, sedmi, osmi in deveti razredi imeli tehniški dan. V 4. razredu so izdelovali leseno škaflo, glavna naloga je bila, da so se naučili zabijati žeblice,

brusiti robove, spojiti dele škafle, ravnati z orodjem, brati načrte in spoznavati les.

V 5. razredu so izdelovali balon iz krep papirja, cilji njihove delavnice so bili natančnost pri merjenju, lepljenju, navajanje na sodelovanje s sošolci in branje načrtov.

Učenci tretje triade so imeli tehniški dan na temo promet. Sedmošolci so se izmenjali v dveh delavnicah, v katerih so obravnavali promet v statistiki in promet v tujini. Osmošolci so v prvi delavnici spoznavali vrste motorjev, v drugi pa vpliv prašnih delcev in izpušnih plinov na onesnaženost zraka in njihov vpliv na zdravje človeka. Devetošolci so se izmenjali v treh različnih delavnicah. V prvi

delavnici se je predstavila Prometna šola Maribor, kjer so govorili o prometni varnosti, prometnih nesrečah, prometnih znakih in kako ravnati v prometu. Druga delavnica je predstavljala razvoj inovativnih metod za spodbujanje dualnega usposabljanje v kovinskem sektorju. Predstavnik podjetja Palfinger sta učencem razlagala in govorila o poklicu varilca in o varilstvu na splošno.

Učenci so se lahko preizkusili tudi na simulaciji varjenja. V sklopu tretje delavnice so med drugim odšli iz šole in z radarji merili hitrost voznikov, kar jih je zelo navdušilo.

V tem tednu je prav tako potekalo televizijsko snemanje oddaje Male sive celice, kamor se je spet uvrstila naša odlična ekipa, ki je pokazala veliko znanja in zdravo tekmovalnost. Spremljal jih je poln avtobus naših navijačev, ki so več kot uspešno odigrali svojo vlogo.

Tudi naši športniki so prišli na svoj račun. Šestošolci so se v okviru športnega dne odpravili v kopališče Pristan, kjer so imeli testiranje plavanja. Starejši učenci so dali vse od sebe na tekmovanju iz košarke, spet drugi pa so se z izjemnimi dosežki in veliko bero medalj vrnili iz atletskega tekmovanja.

Še veliko dejavnosti pa je potekalo znotraj posameznih razredov. Mlajši učenci so si za en dan lahko s sabo prinesli najljubše igrače in se z njimi igrali, kar je, če to počneš v šoli, še mnogo bolj zabavno kot doma. Petošolci so si ogledali film, muzikal Annie, ki govori o deklici iz sirotišnice. O vsebini so nato debatirali, presojali ravnanje, izražali svoja občutja in misli. Sproščeno so se družili tudi ob čajanki. Učenci osmih in devetih razredov pa so se lahko v nedeljo, 7. 10., v okviru obogatitvenega programa odpravili na indisciplinarno ekskurzijo v Ljubljano, kjer so si med drugim ogledali Narodno galerijo, Muzej novejšje umetnosti, zaključili pa so s potepom po ulicah naše prestolnice.

SEPTEMBER, OKTOBER ...

Letošnji teden otroka pa smo zaključili s projektom kulturna dediščina s celodnevnimi petkovimi delavnicami, v soboto, 6. 10., pa smo se skupaj s starši zbrali v, do zadnjega kotička napolnjeni, telovadnici na Zgornji Polskavi, kjer smo s prireditvijo in razstavo del, ki so nastala na petkovih delavnicah, slovesno zaključili letošnji projekt. Ivan (Cankar) in Ivana (Kobilca) sta nas z izseki iz njihovih življenj in del popeljala skozi bogat kulturni program, ki so ga prispevali učenci vseh treh šol. Da pa bomo to tradicijo ohranili, pa nas bo po novem še posebej vzpodbujal in opominjal dosežek, naziv, ki smo ga prejeli letos. Postali smo namreč kulturna šola, naziv smo prejeli za obdobje 2018–2023, še posebej pa smo ponosni na priznanje za izjemne dosežke na področju varovanja kulturne dediščine.

Ker pa ima teden otroka samo sedem dni, nam je le-teh skoraj zmanjkalo za vse dejavnosti, ki smo jih želeli izpeljati, zato nas nekaj zanimivih dni čaka še v prihodnje. Šestošolci se bodo v okviru kulturnega dne ves dan posvečali pravljicam, se zabavali ob narobe pravljicah in se prelevili v prave prince, princeze, žabje kralje in ostale pravljичne junake. Osmošolci bodo ugotavljali, ali je bistvo res očem nevidno in zakaj je potrebno gledati s srcem ob kulturnem dnevu z Malim princem. Devetošolci pa si bodo v sklopu naravoslovnega dne ogledali še premogovnik Velenje in KSEVT.

Letošnji teden otroka je bil malo drugačen kot vsi ostali šolski dnevi in zato zelo dobrodošel, saj smo usvajali nova znanja, se urili v različnih ročnih spretnostih, preizkušali meje svojih zmogljivosti na športnih tekmovanjih, plavali, poslušali različna predavanja zunanjih izvajalcev, ki so nam podali mnogo novih znanj in spoznanj, si ogledali predstave v gledališču Ptuj in se nenazadnje z vsemi svojimi možnostmi, izdelki in dosežki predstavili staršem in širši publikli na zaključni prireditvi. Ves teden smo bili nagrajeni tudi z lepim vremenom, tako da je bil teden otroka še toliko lepši. Z novo energijo stopamo novim izzivom naproti!

NAZIV KULTURNA ŠOLA

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti vsako leto razpisuje javni poziv za pridobitev naziva »kulturna šola«, s katerim želi motivirati šole, da postanejo žarišča kulturnih programov v lokalnem okolju in krepijo ustrezno kulturno vzgojo in ustvarjalnost mladih na različnih umetnostnih področjih. Kandidirajo lahko šole, ki imajo razvejano in kakovostno kulturno delovanje, v katerega je vključeno večje število učencev in učiteljev. Kulturne šole naj bi redno prirejale kulturne dogodke, namenjene učencem in širši lokalni javnosti ter se s svojimi skupinami udeleževale različnih revij, natečajev, festivalov in tekmovanj. Ocenjevalna komisija za vrednotenje prijavljenih vlog je

ugotovila, da tudi naša šola izpolnjuje vse kvalitativne in kvantitativne pogoje in nam za obdobje 2018–2023 podelila naziv "KULTURNA ŠOLA".

Na slavnostni prireditvi ob zaključku projekta Kulturna šola, ki je letos potekala v SNG Maribor, pa so poskrbeli, da je bilo naše veselje še večje. Prejeli smo namreč priznanje za izjemne dosežke na področju varovanja kulturne dediščine.

Mentorica kulturne šole: Staša Leskovar

MALE SIVE CELICE... SPET NA TELEVIZIJI!

Z veseljem in ponosom smo v novi sezoni oddaje Male sive celice naše junake spet spremljali na televiziji.

V sredo, 19. septembra 2018, je namreč na OŠ Ljudski vrt Ptuj potekalo regijsko predtekmovanje za uvrstitev v oddajo Male sive celice, ki se ga je udeležilo šest učencev naše šole. Prvo ekipo so sestavljale Ema Doberšek iz 7. c, Ana Marie Babšek Vrečko iz 8. c ter Tajra Šučur iz 9. a. Dekleta so osvojila odlično 9. mesto med 39 ekipami, vendar jim je žal le točka "pobegnila" do uvrstitve v ustni del predtekmovanja. Ekipo, ki so jo sestavljali Miha Pečnik iz 7.a, Niko Tomac iz 8.a in Matjaž Korošec iz 9.a, so uspešno premagali skoraj vse ekipe, saj so po pisnem delu osvojili odlično drugo mesto. Sledil je še zelo napet ustni del, v katerem so se pomerili z ekipo OŠ Velika Nedelja in jo brez težav tudi premagali. Naše junake čaka še nekaj vaje pred snemanjem tekmovanja na televiziji, mi pa bomo, seveda, močno stiskali pesti in navijali. Iskrene čestitke obema ekipama!

Mentorica Bojana Marin

DNEVI DEJAVNOSTI

TELEVIZIJSKO SNEMANJE MALIH SIVIH CELIC

V sredo, 3. 10. 2018, smo se z matično šolo in podružnicama odpravili na snemanje Malih sivih celic v Ljubljano. Po približno dveh urah vožnje smo prispeli v Ljubljano. Pojedli smo malico in se odpravili na RTV Slovenija. Šli smo v garderobe, si oblekli naše šolske majice, tekmovalce so še napudrali in malo za tem smo šli v studio. Snemanje je bilo dokaj dolgo, ampak ko se zaveš, kje si, odmisliš čas in je vse drugo bolj pomembno. Vsi smo bili pod stresom. Snemanje je potekalo s pavzami in kdaj pa kdaj s kakšnimi ponovitvami. Na koncu se je vse lepo končalo in ali poraz ali zmaga, vse je potrebno sprejeti.

Nato smo se vzeli svoje stvari ter se sprehodili do avtobusa in odšli proti domu. Na poti smo se ustavili v Mcdonalcu ter nekaj pojedli. Na poti smo se na avtobusu zabavali. Ta izkušnja je bila nepozabna, ker sem veliko videla po v studiu. Zdelo se mi je super, ker še nikoli nisem videla studia v živo. Poraz ali zmaga sploh ni bila pomembna, saj je že to, da smo šli tja, bilo zelo pomembno in nepozabno.

Valerija Leva, 8.b

Izkušnja je bila fantastična. Res iskrena hvala gre učiteljici Bojani Marin, ki mi je omogočila, da sem šel zraven ter z njo doživel takšne lepe trenutke. Verjemite, da vam ne bo žal, če boste kdaj šli zraven. Zelo lepo je gledati, občutiti dogajanje v studiu, se kaj novega naučiti, predvsem pa spoznati, da je človek v življenju lahko res hvaležen in ponosen.

Leonardo Kegel, 8.b

NARAVOSLOVNI DAN V VELENJU

V torek, 23. oktobra, smo devetošolci imeli naravoslovni dan, ki se je navezoval na vesolje, energijske vire, varovanje okolja in na rudarsko dediščino. Najprej smo se z avtobusom napotili proti KSEVT-u Vitanje, kjer smo izvedli delavnico biosfera. Vendar preden smo prišli do KSEVT-a, smo zašli s poti in se nam je pripetila manjša nezgoda, ki nam je popestrila dan, saj je voznik avtobusa, ko je obračal, najprej zbil prometni znak, nato pa je na bencinski črpalki razbil okno, kar je pomenilo, da moramo menjati avtobus. Kljub temu smo se peljali do KSEVT-a, kjer smo pričeli z delavnico. Razdelili smo se v dve skupini in sicer A razred in punce iz C razreda, druga skupina pa smo bili B razred in fantje iz C razreda. Mi smo najprej pričeli z delavnico, druga skupina pa si je šla ogledat razstave. Na delavnici Biosfera2 smo si najprej ogledali krajšo predstavitev, nato pa smo se razdelili v skupine po 4 in delali plakate. Tema plakatov je bila, da smo si morali predstavljati življenje na drugem planetu in to uprizoriti. Ko smo končali, smo se zamenjali in mi smo odšli na razstavo. Bile so tri razstave in sicer Herman Potočnik Noordung: 100 monumentalnih vplivov, Ikone nevidnega in VOYAGER/ dr. Mavretič. Imajo tudi del nad dvorano, kjer smo imeli delavnico, tam pa je razstava na temo vesolja. Po

ogledu razstav smo si vsi skupaj ogledali krajši film, ki je bil zelo zanimiv. Iz Vitanj smo se odpravili naprej do Velenja, kjer smo si ogledali rudnik. Najprej smo se zopet razdelili v dve skupini, ena je šla v rudnik takoj, drugi pa smo šli najprej v del muzeja na površju. Pred spustom v jamo smo si ogledali, kje so se »knapi« oblačili in tuširali, nato še pa rudarsko stanovanje ter majhen muzej. Nato smo se končno spustili v jamo v dvigalu, ki nas je spustilo v globino 157 m. Na vrhu in dnu dvigala sta bila delavca, ki sta upravljala z dvigalom. Dvigalo je bilo 2-nadstropno, zato so najprej napolnili en del in nato še drugega. Še prej smo dobili malico (klobaso, sok in žemljo) ter zaščitno opremo. Najprej smo se posedli po majhni sobi, kjer je bila figura Antona Aškercarja. Povedala nam je vse o začetkih rudnika in življenju rudarjev. V jami smo si nato ogledali, kako so kopali včasih. Ob figurah v naravni velikosti so bili zraven še zvočni posnetki, da se je vse zdelo bolj resnično. Ves čas nam je zgodbo pripovedoval slovenski pisatelj Anton Aškerc, ki je veliko časa preživel v rudniku, kjer je opazoval rudarje pri delu. Videli smo, da so v rudniku delali otroci, pa tudi konji, ki niso nikoli videli sončne svetlobe. Izvedeli smo o najhujših rudarskih nesrečah ter znake pred vdorom zemlje v jamo. Naučili smo se, da rudarji niso bili verni, so pa vseeno molili k sv. Barbari, ki je njihova zaščitnica. Doživeli smo tudi simulacijo potresa, kjer so se tla začela tresti in občutek je bil, kot da se bo vsak čas vdrla zemlja. Po simulaciji smo pojedli malico v najgloblji slovenski jedilnici ter se odpravili naprej. Nato smo še videli, kako delo rudarjev poteka danes, večinoma vse z roboti. Z vlakcem smo se odpeljali nazaj proti dvigalu, da smo zopet prišli na površje. Izvedeli smo, da so vsi deli rudnika med seboj povezani in da je v rudnik ženskam prepovedano. Obisk premogovnika Velenje je bila enkratna dogodivščina ki je ne bomo nikoli pozabili. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

Špela Predan in Matevž Sovec, 9.b

NARAVOSLOVNI DAN PETOŠOLCEV

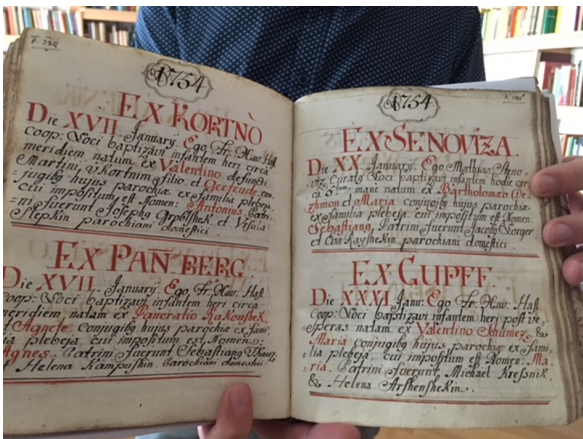
V ponedeljek, 17. 9. 2018, smo učenci 5. razredov izvedli prvi naravoslovni dan v tem šolskem letu. Spoznavali smo značilnosti vetra ter si izdelali zmaja in padalo. Oba izdelka smo nato tudi preizkusili. Dobro nam je uspelo

MLADI ZGODOVINARJI 6. RAZREDOV

Mladi zgodovinarji 6. razredov smo se ves dan ukvarjali z zgodovinskimi viri, ki jih ponuja mesto Maribor. 18. 9. smo obiskal Pokrajinski muzej Maribor in Nadškofjski Arhiv Maribor, kjer se nismo mogli načuditi vsemu, kar hranita in razstavljata. Tudi sicer je mesto Maribor ena sam zgodovina! Da bi jo odkrili, se morate poleg obiska trgovin, odpraviti na sprehod po mestnem jedru in pokukati za številna vrata različnih institucij, ki skrbijo za ohranjanje naše preteklosti. Mi smo naredili prav to!

FORMA VIVA PRAGERSKO 2018

Na 10. festivalu Forma viva Pragersko 2018, so v kiparsko-rezbarski delavnici 24. 9. in 25. 9. 2018 sodelovali učenci matične šole A. Ingoliča Sp. Polskava, učenci podružnice Zgornja Polskava in učenci podružnice Pragersko. OŠ Antona Ingoliča Spodnja Polskava: Rebeka Dihtero

9.a, Sara Potočnik 9.a, Jakob Cvetko 8.b.
Podružnica Pragersko: Tilen Butolen 9.c, Gašper Haložan 9.c, Daniel Vidmar 9.c.
Podružnica Zgornja Polskava: Anže Keršič 6.b, Luka Tomac 6.b, Tjan Truntič 6.b
Otvoritev razstave reliefov iz lesa skupaj s slikami slikarjev DPD »Svoboda« Pragersko je bila v petek, 28. 9. 2018 v kulturnem domu Pragersko ob 18.uri. Nastali reliefi bodo krasili prostore šol.

25. OBLETNICA ZDRAVE ŠOLE IN SVETOVNI DAN HRANE

Ob svetovnem dnevu hrane smo na šoli obeležili tudi letošnjo 25. obletnico Slovenske mreže Zdravih šol. V tem času se je SMŽ iz 12 pilotnih šol razvila v stabilno mrežo 376 ustanov, ki se trudijo v svoja šolska okolja vključiti promocijo zdravja kot del svojega vsakdanjika. Zdrave šole so prepoznavne po spodbujanju zdravega življenjskega sloga učencev, učiteljev in staršev na vseh področjih zdravja, še posebej pa na področju duševnega zdravja, zdrave prehrane in gibanja.

Na naši šoli v vsakem šolskem letu skrbimo za zdrav življenjski slog z najrazličnejšimi dejavnostmi (športne aktivnosti, skupni rekreativni odmori, promocija zdravja, duševnega zdravja in zdravega načina prehranjevanja, uza-veščanje pomena lokalno pridelane hrane, razvijanje odgovornega odnosa do okolja, humanitarne akcije, zbiranje odpadnega papirja, zamaškov, hrane za živali, ločevanje odpadkov, skrb za čiste in urejene šolske prostore ter okolico ...), s sodelovanjem v projektih (Tradicionalni slovenski zajtrk, Shema šolskega sadja, Skrb za zdrave zobe, Etika in vrednote, Kulturna dediščina, Popestrimo šolo) in z zanimivimi interesnimi dejavnostmi (Planinski krožek, Vrtnarski krožek, Eko krožek, prometna vzgoja ...). V mrežo zdravih šol smo vključeni že vrsto let, zato smo se odločili, da bomo to obletnico z raznovrstnimi dejavnostmi obeležili prav na svetovni dan hrane. Glavni namen tega dne je opozarjanje, da v svetu živi veliko število ljudi, ki trpi za pomanjkanjem hrane, ponekod pa se bori- mo s preveliko količino zavržene. Zjutraj so nas učitelji športne vzgoje zdravo razgibali in

ZDRAVA ŠOLA

nas pripravili na dan. Z gibanjem smo nadaljevali tudi v času rekreativnih odmorov. Sledile so razredne ure, pri katerih so razredniki za učence pripravili delavnice, vezane na temo gibanja, zdrave prehrane ali duševnega zdravlja. Na matični šoli so se učenci prve triade skozi ves dan držali načel zdrave šole, spoznavali pomen zdrave prehrane in se gibali vsak na svoj način. Četrtošolci so izdelovali sadna nabodala, spoznavali so, kako zdravo hrano pripraviti na zanimiv način. Petošolci so debatirali o pomenu vode, delali so različne poskuse, izdelovali peščene filtre ter ugotavljali, kaj se v vodi topi in kaj ne. Šestošolci so v skupinskem delu iskali ukrepe za zmanjševanje zavržene hrane, na isto temo so ustvarjali tudi učenci 8. b razreda, oboji so izdelali plakate. Učenci 7. a so ugotavljali in preračunavali vsebnost sladkorja v različnih prigrizkih in pijačah. Od doma so prinesli različne embalaže izdelkov, iz

katerih so potem odčitavali kalorične vrednosti in vsebnost sladkorja. Količino sladkorja v izdelkih so ponazorili tudi s kockami sladkorja in naredili razstavo, ki je učilnici SLJ 1 na ogled vsem učencem. Bili so zelo presenečeni in šokirani, koliko sladkorja dejansko pojedjo vsak dan. Osmošolci a razreda so se pogovarjali o zdravem načinu prehranjevanja, o tem so izdelali tudi plakat. Devetošolci so govorili o zdravem zajtrku, o različnih vrstah tradicionalnega zajtrka, ideje so tudi zapisali.

Na podružnični šoli Pragersko so potekale naslednje dejavnosti: v 1. c razredu so se pogovarjali o razporejenosti hrane po svetu in o našem odnosu do hrane. V času rekreativnega odmora so telovadili z Juvijem. V 2. c so spregovorili o zdravi prehrani in se dogovorili, da so danes pojedli vse, kar je bilo na jedilniku, po kosilu pa so se gibal na svežem zraku. Drugošolci e-razreda so prisluhnili zgodbi Jablana in se posladkali z jabolki, gibal so se v telovadnici in v razredu, tretješolci so se po temeljitem pogovoru igrali gibalno matematiko. Učenci 4. c razreda so ugotavljali, katera hrana je nujno potrebna za zdrav

razvoj otrok, pojedli so tudi slastna jabolka, ki so na šoli vedno na voljo skozi ves dan. Pogovor je tekel tudi o odvisnosti. Petošolci so si ogledali predstavitev o svetovnem dnevu hrane, izdelali so plakate in narisali zdrav, uravnotežen obrok. V 6. c je pogovor je tekel o vrtu in o zdravi prehrani. Sedmošolci so ovrednotili zdravje in njegov pomen ter pozneje naredili plakate. 8. c razred je ob pesmi Čaša nesmrtnosti spoznaval temo pesmi, glavno misel in pesniška sredstva, pogovarjali so se tudi o zdravi prehrani ter o tem, kaj lahko sami doprinesejo k svojemu zdravju. Devetošolci so z učiteljico debatirali o odnosu do hrane, o recikliranju in o ozaveščanju posameznikov. Zavedajo se, da onesnaževanje okolja vpliva na kvaliteto hrane.

Tudi učencem podružnične šole na Zgornji Polskavi je bil tak dan zelo v veselje, saj drugače pri pouku večino časa presedijo na stoli. Naši najmlajši, prvošolci, so se pred poukom najprej dobro razgibali, pri matematiki so šteli in se zraven gibal. To je izgledalo tako: vrgli so kocko, prešteli pike in izvajali razne gimnastične vaje. V času rekreativnega odmora so bili zunaj na prostem, se nadihali, lovi-

li, igrali rajalne igre. Pri spoznavanju okolja so se pogovarjali o zdravju, pri slovenščini pa so se naučili pesmico skozi gibanje. Drugošolci so spoznavali zdravo in nezdravo prehrano, na to temo so se tudi igrali in se učili sodelovati v skupini. Tretješolci so danes pripravili zdrav napitek, tudi oni so se gibal zunaj in iz raznih stvari (kamnov, listja, palic) izdelovali besede o hrani, sadju in zdravju. Delali so dihalne vaje, pri tem pa so se počutili dobro, saj so vedeli, da skrbijo za svoje zdravje. Četrtošolci so spoznavali zanimivo hrano in običaje prehranjevanja v Papua Novi Gvineji. Kakšna sreča, da živimo v Sloveniji. Reševali so uganke o hrani in prebrali ljudsko pravljico Mamica Dravica, ki govori o hvaležnosti. Petošolci so imeli zelo zanimivo delo. Delali so poskuse z vodo na podlagi naravoslovja. Poskuse so si izbrali sami in jih predstavili svojim sošolcem. Učenci so izjavili, da zelo uživajo. Naučili so se, da je voda zelo pomembna za življenje. Pa še to, naučili so se tudi sproščati ob vizualizaciji. Z zaprtimi očmi so globoko dihali in se sprehodili z bosimi nogami po travniku, po potoku in po blatu, ampak seveda le v mislih. Najstarejši učenci na naši šoli so dan zabeležili tako, da so se

pogovarjali o prometu. Ugotovili so, da imamo premalo prehodov za pešce in pločnikov. Nato so pomalicali EKO malico, na koncu pa so prebirali slikanice.

Zdrava šola skuša vplivati na zdrav način življenja vseh, ki hodijo v šolo. To lahko doseže tako, da razvija različne možnosti za zdravo življenje. Vsem omogoča in jih spodbuja, da vplivajo na svoje (telesno, duševno, socialno in okoljsko) zdravje. Zdravje in kakovost življenja otrok in mladostnikov nista le stvar posameznika ali njegovega ožjega okolja (družine, šole) niti ne samo zdravstvenega sektorja, ampak celotne družbe, vseh sektorjev, saj ustvarjajo pogoje, strukture in okolja, ki lahko podpirajo in krepijo njihovo zdravje. Vendar pa lahko vsak posameznik s svojim zavedanjem in dejanji in nenazadnje s skrbjo zase in za okolje skozi vsakodnevne dejavnosti doprinese velike spremembe v lastnem počutju in pri ohranjanju zdravega bivanjskega prostora.

EKSKURZIJA GRADOVI DOLENJSKE

Sončna in topla novembrska sobota je bila kot nalašč za potepanje po Dolenjski, kjer so čudoviti dan preživeli učenci 6. in 7. razreda v okviru obogatitvenega programa družboslovja. Ogledali so si prekrasno obnovljen grad Rajhenburg, se sprehodili skozi Brežice in obiskali grad "na brežcu" z baročno viteško dvorano ter se ustavili v Olimju, kjer jih je z doživetvo pripovedjo navdušil pater tamkajšnjega minoritskega samostana. Dan so sladko zaključili, saj so si za konec privoščili še malce čokolade iz znane čokoladnice Olimje.

KOSTANJEVI PIKNIKI

Jesen je čudovita, pisana, plodovi dohitevajo zadnji čas, da dozori. Nabrali smo kostanje in se z njimi "mastimo".

PRAZNIK KS PRAGERSKO – GAJ

Učenci podružnice Pragersko smo se vključili v dogajanje ob prazniku KS Pragersko – Gaj.

Pripravili smo spominsko svečanost pri spomeniku, sodelovali na osrednji prireditvi ter si ogledali razstavo malih živali.

DAN SPOMINA NA MRTVE

Na Pragerskem smo pripravili spominsko slovesnost pri spomeniku NOB pred šolo. V programu so zraven učencev sodelovale še ljudske pevke iz Pragerskega in Gaja ter govornik, predsednik krajevne organizacije združenja borcev za vrednote NOB Pragersko, g. Zvonko Vivod. Predstavniki krajevne organizacije združenja borcev za vrednote NOB in šole so položili k spomeniku cvetje in prižgali sveče.

ČISTILNA AKCIJA OČISTIMO SLOVENIJO 2018

V soboto, 15. 9. 2018, je potekala čistilna akcija Očistimo Slovenijo 2018, ki jo je organizirala slovenska nevladna organizacija »Ekologi brez meja«. Učenci in učitelji naše šole smo to čistilno akcijo na vseh treh lokacijah izvedli v petek, 14. 9. 2018, ko smo se po končanem pouku po razredih odpravili vsak na svojo stran po bližnji okolici šol. Z veseljem smo ugotavljali, da se je količina odpadkov letos precej zmanjšala.

3. SREČANJE PROJEKTA ERASMUS+: NORVEŠKA

Velik trud, ki sem ga vložila v osmem razredu za projekt Erasmus+, mi je omogočil, da sem v septembru obiskala sanjsko Norveško. Dobila sem priložnost, da tudi prvič v življenju letim z letalom, česar sem se izjemno veselila. Najprej smo iz zagrebškega letališča leteli v Frankfurt, kjer smo videli izjemno veliko nemško letališče. Iz Frankfurta pa v prečudovito Oslo, glavno mesto Norveške. Iz Osla smo leteli še v Trondheim in zaključili pot z letalom. V Trondheimu smo čakali še nekaj ur na druge učence, s katerimi smo se skupaj s kombijem odpravili v Hitro, našo končno destinacijo.

Prvi dan smo imeli bolj »spoznavni«. Vsi predstavniki držav smo predstavili svojo državo ter nekateri tudi video o šoli in o sebi. Po predstavitvah pa smo obiskali njihovo drugo šolo na drugem otoku, imenovanem Froya, kjer smo imeli tudi kosilo. Nato smo odšli domov in se družili z gostitelji.

Drugi dan smo imeli na sporedu pohod. Kljub dežju in vetru smo se na pohodu zelo zabavali. Okrepčali pa smo se v restavraciji, kjer smo dobili kuhan krompir in jelenje meso v omaki.

Tretji dan smo se odpravili na speed boat, slovensko prevedeno hitro ladjo, s katero smo prispeli do farme lososov. Tam smo imeli krajšo predstavitev farme po skupinah. Po ogledu smo se s kombijem odpeljali do farme jelenov. Pogledali smo nekaj filmčkov, hranili jelene in kasneje jedli jelenje burgerje.

Četrty dan smo se s kombijem odpeljali do razglednih točk s pogledom na morje. Kasneje pa se ustavili na ogledu tovarne pakiranja lososov. Kljub krutosti nad ribami je bil ogled zelo zanimiv. Zvečer pa smo se z našo skupinico, s katero sem se družila, odpravili bowlat.

Zadnji dan smo v njihovi šoli po skupinah delali predstavitev na temo otroštvo, cilj je bil, da otroštva med seboj povežemo oz. primerjamo. Zvečer smo imeli še skupno večerjo, na kateri smo naše delo predstavili staršem in učiteljem. Kasneje smo se od gostiteljev morali posloviti in ob polnoči nas je že čakal kombi, da nas zapelje do Trondheima.

Zelo sem hvaležna vsem, ki so mi omogočili to potovanje. Videla sem veliko meni tujega sveta in navezala veliko stikov z učenci. Potovanje je zelo preseгло moja pričakovanja. Nisem pričakovala takšne lepe, čiste pokrajine,

tako prijaznih ljudi, sploh pa ne takšne tišine. Seveda je to potovanje na meni pustilo velik pozitiven vtis in upam, da bom še kdaj imela možnost obiskati to lepo deželo, sploh pa ponovno srečati ljudi, s katerimi sem se močno povezala v tem enem tednu.

4. SREČANJE PROJEKTA ERASMUS+: PORTUGALSKA

V petek, 2. novembra, smo se zelo zgodaj zjutraj, ob 4:30, odpravili proti letališču v Zagrebu, kjer smo se dobili z učiteljicama Barbaro Juristo, Cvetko Govejšek in učenko iz Pragerskega Almo Gumzej Memič. Z Almo sva bili zelo vznemirjeni, saj je bil to najin prvi polet z letalom. Poleteli smo ob 7:30 in let je trajal 3 ure, kar se nam ni zdelo dolgo. V Lizboni smo pristali okoli 9 ure, kjer smo si našli tudi stanovanje, v katerem naj bi prenočili. Imelo je veliko portugalskih značilnosti, kar mi je bilo všeč, saj sem lahko občutila drugačnost od Slovenije. Odločili smo se, da bomo raziskali center Lizbone. V njem smo videli veliko pisanih stavb in umetnosti, kar je mene še ka-

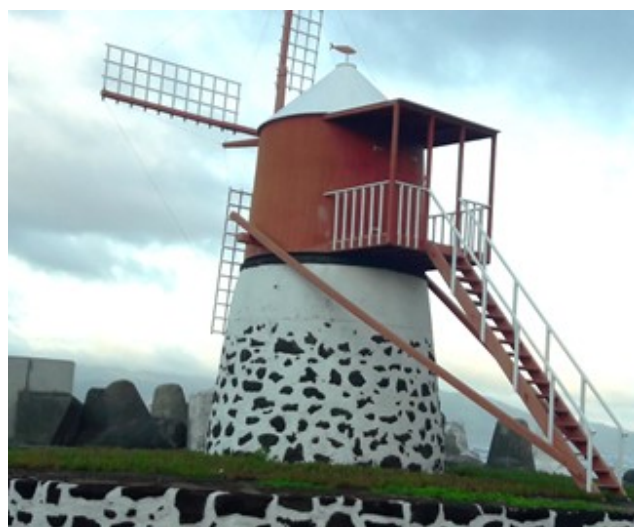
ko pritegnilo. Obiskali smo tudi cerkev Santa Casa, ki je stara preko 514 let. V centru je bilo veliko trgovin, čuti se vpliv turizma, nekatere trgovine smo si tudi ogledali. Zvečer, ko smo imeli večerjo, pa smo imeli možnost poskusiti tradicionalno portugalsko slaščico Pastel de nata, ki je bila zelo podobna britanski slaščici custard cake in se nama je z Almo vtisnila v spomin.

Naslednji dan smo se zbudili ob 9. uri zjutraj in zajtrkovali v stanovanju. Začeli smo pakirati stvari, saj smo imeli ob

13.00 predviden naslednji let. A izkazalo se je, da bo letalo zamudilo, kar nam ni bilo ravno všeč, ker je nato prišlo komaj ob 15. uri. Let na otok Pico je trajal 3 ure. Z Almo sva se zelo veselili, saj sva vedeli, da bova spoznali najine gostitelje, s katerimi sva se že pogovarjali preko socialnih

omrežij. Moja gostiteljica je bila Madalena, ki mi je že povedala, kaj lahko pričakujem ob prihodu na otok. Poslala mi je tudi veliko slik, na katerih so njihove najznamenitejše točke, eden izmed njih je vulkan Pico, ki je približno enako velik kot Triglav. Almina gostiteljica Beatriz pa ji je pokazala, kaj vse počnejo med počitnicami in kako se zabavajo. Zaradi tega sva se z Almo še bolj veselili. Ko smo prispeli na otok, smo se ločili od učiteljic in šli z najinimi gostitelji proti njihovim domovom. Že med vožnjo do tja sem se morala navaditi, da bom deset dni konstantno govorila angleško in da se ne smem začeti pogovarjati v slovenščini, razen z Almo in učiteljicama. Med vožnjo mi je bilo čudovito opazovati morje, ki je bilo hudo razburkano in hiše, ki so bile skoraj vse bele z rdečo ali zeleno streho. Ko sem prispela, sem opazila, da moja gostiteljica veliko potuje, saj je imela spominke iz skoraj vseh koncev sveta. Odgovorila mi je, da včasih postane na njihovem otoku dolgočasno in, da zato z njeno družino velikokrat kam odpotujejo. Nato sem si razpakirala stvari. Dobila sem svojo sobo in omaro, v katero sem lahko odložila svoje stvari. Nato smo se pripravili na manjše vodenje po otoku. Alma, najini gostiteljici in jaz smo se peljali po otoku, kjer so nam pokazali par stvari, kot so vinogradi in seveda morje. Bilo je zelo drugačno od Slovenije in zelo očarljivo je bilo opazovanje sončnega zahoda. Zvečer smo

imeli večerjo v eni od njihovih restavracij in jedli njihovo tradicionalno hrano, vsi skupaj smo si naročili morskoročno hrano in česnov kruh, kar je bilo zelo dobro. Nato smo igrali ročni nogomet, dokler nas ni domov odpeljala Madalenina mama. Ko smo prišli domov, je prišla na obisk ena od Madaleninih prijateljic, Margarida. Skupaj smo si ogledale film in odšle spat.

V nedeljo smo se zbudili ob 7:30 in imeli zajtrk, ki je bil sestavljen iz njihove lokalne hrane, jaz sem jedla njihove kosmiče, Alma pa je marmelado. Ob 9. uri smo se odpravili na ladjo, ki nas je pripeljala na bližnji otok Fajal, vožnja ni trajala dolgo, ampak je bila zelo vetrovna. Na otoku nas je vodil vodič in nam ga je razkazoval. Na njem je bilo veliko turističnih točk kot Mirodouro, iz katerega si lahko videl skoraj celo polovico otoka. Odšli smo tudi do svetil-

PORTUGALSKA

nika, ki je zelo popularna turistična točka na Fajalu, od tam je bil tudi lep razgled na celoten otok Pico. Nato smo skupaj z drugimi učenci iz Italije, Nemčije in Grčije odšli na kosilo v Peters Cafe, kjer smo se začeli tudi spoznavati. Ob 17. uri smo se vrnili z ladjo na otok Pico. Zvečer smo si skupaj z Almo in njeno gostiteljico ogledali nogometno tekmo, ki je potekala med otokom Fajal in otokom Pico. Zmagal je Pico. Kasneje smo se odpravili domov in odšli spat.

V ponedeljek ob 8:20 zjutraj smo imeli spoznavanje med gostiteljsko šolo in učenci te šole, ki sodelujejo v projektu Erasmus+, kjer so nam pokazali stereotipe vseh sodelujočih držav, povedali so nam tudi, da so zelo težko našli

stereotip za Slovenijo. Nato smo imele vse države predstavitev o sebi in učenci so se med tem tudi predstavili. Jaz sem na koncu predstavitev oddala vodji projekta gospodu Fernandu sliko logota za ta projekt. Porazdelili o nas v mešane skupine in nam dali nalogo, ki bi jo naj imeli opravljeno do konca tedna, naloga je bila izdelati video o našem mnenju o otoku in kako smo si ga predstavljali. Ob 14:30 smo se vsi učenci odpravili na pohod proti vinogradom Cricao Velhe in ta pot je bila dolga 7 km. Videli smo razlike v kulturi, tukaj namreč ne gojijo vinogradov tako kot mi v Sloveniji, ampak jih ogradijo z vulkanskim kamnom. Med hojo smo se spoprijateljili z večino učencev in z njimi tudi navezali stike, to je bil tudi najboljši del tega pohoda. Nato smo z Almo in njeno gostiteljico Beatriz ostali pri starih starših moje gostiteljice Madalene. Tam

sva bili zelo veliko časa med tednom, saj, ker imajo veliko časa za malico, sva z Madaleno lahko hodili jest k njenim starim staršem. Ogledale smo si film in se igrale par iger

in tako je minil čas in smo se morale vse štiri odpeljati domov.

Peti dan smo se ob 8:20 zjutraj dobili v šoli in se družili z učenci. Nato smo se ob 9:10 uri odpravili proti vinskemu muzeju, kjer smo spoznali različne vrste grozdja, iz katerih delajo tudi njihovo vino. V tem muzeju je bilo tudi prikazano, kje na tem otoku imajo te vinograde in smo videli, da predstavljajo kar velik delež otoka. Tam smo poskusili tudi sadež, ki je zgledal kot pomanjšano granatno jabolko, imelo pa je okus po jagodi. Vsem učencem je bil všeč. Nato smo se odpravili proti cerkvi Madalena, kjer so nam razložili, kako in zakaj je nastala ta cerkev, ki

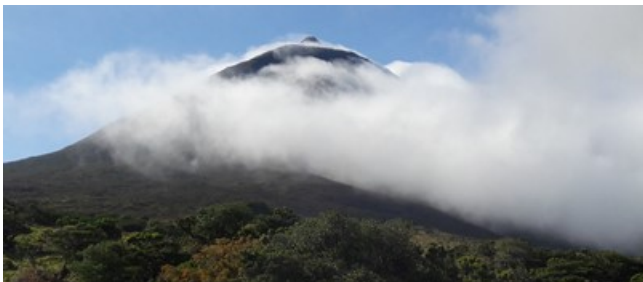
ima zelo velik pomen na tem otoku. Potem smo se odpravili na ogled vulkanskih jam Santa Casa, kjer so nam razložili vse o nastanku teh jam in kako jih ohranjajo brez luči, brez predstav ... Tam so nam dali čelade in ročne svetilke, saj v jami niso delali nikakršnih posegov za turistične namene, ker so jo hoteli prikazati takšno kot je nastala. Meni se je zdel ta prikaz zelo poučen, saj sem lahko videla, kaj je vulkan ustvaril. Ogled se je končal ob 17 uri. Jaz in moja gostiteljica sva se odpravili proti Almini družini, kjer smo si skupaj ogledali film. A ker sta imeli najini gostiteljici naslednji dan test, sta se učili, medtem sva si midve z Almo ogledale še tri filme. Po tem je že bilo pozno in sva se z Madaleno odpravili domov in šli spat.

V sredo smo zgodaj vstali. Za zajtrk sva z Madaleno jedli njihov značilen »sladki« kruh z maslom. Moram reči, da ga kar pogrešam. Po zajtrku naju je njena mama odpeljala do šole. Na urniku smo imeli obisk muzeja kitov in industrije, povezane s kiti. Ogledali smo si kratek film o lovu na kite, nato pa muzej. Večinoma so bili predstavljeni izdelki iz kitove kosti. Tam sem bila zelo začudena, kako lahko delajo takšne umetnosti na tako malem kosu kitove kosti ali zobu. Doma sem za večerjo poskusila

njihov tradicionalni krožnik z morskimi hrano, zelenjavo, črnimi testeninami ... bil zelo dober. Po večerji smo se z njeno družino igrali družabno igro, značilno za Azore. Zelo podobna je igri Človek ne jezi se, le nekaj pravil je

drugačnih in igra se s frnikolami in igralna plošča je temu prilagojena.

V četrtek smo imeli pohod po eni izmed mnogih poti na otoku. Ko smo bili na eni strani, je pihal zelo močan veter in na vrhu nisi mogel ostati dolgo ter oči si imel komaj odprte. Od tam je bil zelo lep razgled na vulkan Pico. Med avtobusno vožnjo smo se z učenci igrali igro povej 3, vsak je moral poiskati 3 različne besede na isto črko, to je bilo kar zabavno. Ta dan nas je nekaj jedlo kosilo v novejši piceriji in prvič sem poskusila pico z ananasom, ki mi je bila všeč. Zvečer smo šli na zabavo, ki jo je priredila ena izmed učenek, ki je gostila Italijanko. Tam smo igrali razne skupinske igre, tudi namizni nogomet in biljard, ki je tam med mladino zelo popularen.

Predzadnji dan smo dopoldan zaključevali s predstavitvami, posneli smo še zadnje stvari in jih nato urejali. Po kosilu je potekalo preizkušanje vina za učitelje, ogledali smo si tudi vinarno. Po tem smo imeli še nekaj časa za zadnje popravke pri predstavitvah. Zvečer je bila zaključna zabava, na kateri smo s skupinami predstavili svoj video in vsi so bili zelo dobri, čeprav nismo imeli veliko časa za

pripravo. Po tem je bila večerja, za katero so učenci-Portugalci, morali pripraviti jed ali sladico. Z Madaleno sva skupaj spekli mafine in njena mama je prinesla pico iz bližnje picerije. Med večerjo smo se veliko pogovarjali z vsemi učenci. Po večerji nam je zaplesala tudi plesna skupina tradicionalni ples in tudi sama sem se preizkusila v tem. Potem smo plesali na drugo glasbo, dokler se ni večer zaključil. Od nekaterih učencev sem se žal morala posloviti, ker nas naslednji dan niso pospremili do letališča. Skupina učencev nas je odšla še ven na pijačo in tako smo izkoristili še zadnji dan skupaj. Nato smo si zvečer ogledali še film in šli spat

V soboto sem lahko spala malo dlje, ker smo imeli prosto jutro. Ko sem se pripravila za dan, sem že vse lepo spakirala in na kosilu smo odšle z Madaleno in njeno mamo v lokalno gostilno, kjer smo vse jedle takose. Nato smo se odpravili na letališče. Zelo težko se je bilo posloviti od vseh, še posebej od moje gostiteljice. Res sem bila preseščena, da je ta izkušnja name imela tako močan vpliv in da sem lahko navezala toliko prijateljstev v enem tednu. Vsi smo se malo jokali, ampak ni bilo hudega. Prišel je ta čas, ki smo se ga vsi najmanj veselili in vkricali smo se na letalo. Ko smo prispeli v Lizbono, je bilo zunaj temno in čeprav smo bili utrujeni, smo nekateri šli zvečer še ven na zadnji sprehod. Jedli smo v Hard Rock cafeju, kjer je bilo nabito z ljudmi in na mizo smo čakali zelo dolgo. Ampak je hrana oprostila čakanje in dobro smo se najedli. Ko smo se vrnili v hotel, je bilo zelo pozno in na letališče naj bi se odpravili čez dve uri. Z Almo sva imeli svojo sobo in sva se ta čas samo pogovarjali.

Naslednji dan zjutraj nas je čakal predzadnji let v Nemčijo, kjer smo prestopili na letalo za Zagreb. V Zagrebu so nas pobrale naše družine in nas odpeljale domov. To doživetje mi bo zmeraj ostalo v spominu, saj sem se prvič peljala z letalom, spoznala novo kulturo in nove prijatelje. Z veliko ljudmi, ki sem jih spoznala, imam še zmeraj stike in se z njimi še zmeraj pogovarjam. Bila sem zelo vesela moje gostiteljice, ki je z mano preživela toliko časa in bila tako prijazna in si vzela čas, da mi je razkazala otok. Z daj je ena mojih najboljših prijateljic. Vesela sem tudi za šolo, ki je z nami sodelovala v projektu Erasmus plus in tudi zato, da sva se lahko obe z Almo udeležili tega potovanja in da sva lahko doživeli takšno stvar, ki je vsakdo ne more.

Sara Potočnik, 9. a

MOJ JEZIK, TVOJ JEZIK, NAŠ JEZIK

ZNAK KAKOVOSTI – eTWINNING

V šolskem letu 2017–2018 so učenci sodelovali v eTwinning mednarodnih projektih. Tako so učenci 9.b sodelovali v projektu Tongue twisters from Europe. Učenci 8. b so sodelovali v projektu Let's promote diversity – the European Day of Languages. Učenci 7. b pa so sodelovali v projektu Postcards from Europe – Let's create a living map. Vsi omenjeni projekti so bili nagrajeni z Znakom kvalitete.

EVROPSKI ZNAK KAKOVOSTI 2018

Osnovni šoli Antona Ingoliča Spodnja Polskava je bil dodeljen Evropski znak kakovosti za izjemno delo pri projektu eTwinning "Tongue twisters from Europe". Evropski znak kakovosti za izjemno delo je bil dodeljen tudi projektu eTwinning "Postcards from Europe". Evropski znak kakovosti je znak uspeha in kaže na to, da je projekt dosegel določen evropski standard. V letu 2018 je 1204 evropskih projektov prejelo Evropski znak kakovosti. V Sloveniji je tak znak prejelo 29 vrtcev, osnovnih in srednjih šol za 61 projektov.

26. SEPTEMBER, EVROPSKI DAN JEZIKOV

Evropa je jezikovno bogata – obstaja več kot 200 evropskih jezikov in še veliko več tistih, ki jih govorijo državljani, katerih družine izhajajo iz drugih celin. To je pomemben vir, ki ga moramo prepoznati, uporabiti in ceniti. Učenje jezikov prinaša koristi mladim in starim – nikoli nismo prestari, da bi se učili jezika in uživali nove možnosti, ki jih to prinaša. Četudi poznamo samo nekaj besed jezika države, kjer smo na obisku (na primer na počitnicah), nam to omogoča navezovanje stikov in nova prijateljstva. Učenje jezikov, ki jih govorijo drugi ljudje, nam omogoča boljše medsebojno razumevanje in premagovanje kulturnih razlik.

Na naši šoli smo se odločili, da obeležimo 26. september, evropski dan jezikov, s pesmico v različnih evropskih jezikih. Učenci naše šole so na skupni prireditvi peli pesem Mojster Jaka v jezikih, ki jih govorijo naši učenci oz.

njihovi starši ter jezikih, ki se jih učimo v šoli ali pa bi se želeli učiti. 6. a razred je zapel v esperantu, 6. b v hrvaščini, 4. b v makedonščini, 5. b v albanščini, 6. c v francoščini, ki je tudi original te pesmi. 7. a razred nam je zapel v srbščini, 7. c v italijanščini, 8. a in b v španščini, 8. c v nemščini, 8. a in b v ukrajinščini, 9. a in b razreda sta zapela v angleščini, 9. c pa v norveščini. In za konec smo vsi zapeli v slovenščini.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi letos smo na naših šolah obeležili TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK. Otroci so imeli priložnost za zajtrk

zaužiti živila pridelana ali predelana izključno v Sloveniji. V sklopu Tradicionalnega zajtrka so se otroci tudi kreativno izražali in izdelali

ČEBELICE, ČEBELICE ...

več izdelkov na temo čebelarstva in letošnje poudarjene teme – varovanje tal. Aktivno so se vključili tudi lokalni

čebelarji, ki so predstavili, kako čebelarjenje poteka, kakšna je njihova oprema in podobne zanimivosti. Ob zajtrku je bilo predstavljeno tudi več kratkih filmov na tematiko domače, zdrave in polnovredne hrane. Zajtrk je kot že vrsto leto požel veliko uspeha ter zadovoljil veliko otrok s kakovostno domačo hrano.

OBISKAL NAS JE MOJ DEDI MAKS, KI JE PREDSEDNIK ČEBELARSKEGA DRUŠTVA SLOVENSKA BISTRICA. OBLEKLA SEM SE V ČEBELICO, SOŠOLKA KAJA PA V ČEBELARKO. DEDI NAM JE POKAZAL IN PAVEDAL KAKO ŽIVIJO ČEBELE, KAKO SO ČEBELE DELAVNE TER KAKO ONE PREŽIVIJO.

NIKA DIEMAT, 2.E

INTERVJU

Naš gospod hišnik, Miro Brdnik, ima prav poseben hobi. Je namreč čebelar. Ker se nam zdi življenje čebel zanimivo in ker se zavedamo, da so čebele naše življenje, smo z njim opravili intervju. Postavili smo mu različna vprašanja, na katera je z veseljem odgovarjal.

Gospod Brdnik, kako dolgo ste že čebelar?

S čebelami se ukvarjam že 6 let.

Poznamo več vrst čebel. Katere vrste čebel imamo v Sloveniji?

V Sloveniji je Kranjska sivka in Italijanska čebela.

Koliko čebel je v čebelji družini?

V eni družini je okoli 60 000 čebel.

Čebelarji uporabljate različne panje. Kateri panji so pri nas?

Pri nas je najbolj znan aži panj. Poznamo pa tudi kilarijev panj in nakladni panj.

Ali čebela ve, kje je njen panj?

Čebela ve, kje je njen panj. Če pa panj prestavimo za en meter levo ali pa desno, bo čebela umrla, ker ne bo našla poti nazaj k panju. Če bi želeli prestaviti panj, bi ga morali prestaviti za 3 km.

Kateri med je najbolj razširjen pri nas?

Najbolj sta pri nas razširjena cvetlični in gozdni med. Lahko pa tudi pridelujemo kostanjev, smrekov, akacijev ...

Koliko medu pridelajo letno vaše čebele?

Za nas čebele letno pridelajo 60 kg medu.

Zakaj so med različnih barv?

Medi so različnih barv zato, ker so drugačne sorte. Poznamo gozdni med, ki je temnejši in cvetlični, ki je svetlejši.

Kako med kristaliziramo in kako ga vrnemo v tekoče stanje?

Med, ki je naraven, kristalizira. Če med želimo nazaj v tekoče stanje, ga moramo segreti na 40 stopinj Celzija.

ZAPLEŠIMO S TJANOM

Katere in koliko čebel dela v panju?

V panju je 1 matica, okoli 1000 trotov in okoli 50 000 čebel delavk.

Kaj vse pridelajo čebele?

Čebele pridelajo med, vosek, matični mleček, propolis in koristi se tudi čebelji strup.

Kako pride v panj nova matica?

Matica se opravi z desetimi troti, ki po paritvi umrejo. Nato matica zalega jajčeca v celice satovja. Po treh dneh pride ličinka, ki jo čebele hranijo z matičnim mlečkom. Ko se zabubi, celico zabetonirajo z voskom in po 22 dnevih pride ven matica. Tri dni prej matica odide s polovico čebel. Ko se matica rodi, ubije ostale matice (v bubi). Matica lahko tudi izleže po 2000 jajčec na dan. V življenju pa lahko tudi do 2 milijona ali pa tudi več. Matica leže od januarja do oktobra.

Koliko časa živijo čebele?

Poletne in pašne čebele živijo do 40 dni. Zimske čebele pa do 6 mesecev. Matica pa živi tudi okoli 7 let.

Kako se čebelarji pri delu s čebelami zaščitite prosti pikom?

S posebno obleko. Obleka je kot skafander, preko glave ima mrežo po telesu pa blago. Nosimo tudi rokavice.

Še nekaj zanimivosti:

- Čebelji strup uporabljajo za zdravljenje ožilja.
- Čebele danes ne preživijo same v naravi. Čebelam škodijo pesticidi, ki se uporabljajo v kmetijstvu in v vrtnarstvu.
- Ena čebelja družina za preživetje potrebuje okoli 160 kg medu.

Zakaj uporabljajo čebelji pik?

Čebelji strup uporabljajo za zdravljenje ožilja.

Gaja Bajc, Martina Brdnik, Žak Lozinšek, 6.b

INTERVJU S TJANOM

Šestošolec Tjan Truntič se ukvarja s športom, kjer redko srečamo fante. Pleše in tekmuje v standardnih in latinsko ameriških plesih. Kako je do tega prišlo, kolikokrat trenira in ali je uspešen, nam je zaupal v pogovoru.

KAKO IN ZAKAJ SI SE ODLOČIL RAVNO ZA STANDARDNE IN LATINSKO AMERIŠKE PLESE?

Treniral sem hip-hop in odločil sem se, da bi poskusil nekaj drugega in bolj razburljivega. Želel sem si soplesalko, kar pri hip – hopu ni bilo mogoče.

KAKO SI ZAČEL S TVOJO POTJO DO ODLIČNEGA PLESA?

S tem, ko sem začel trenirati, se mi je zdelo, da moram stvar vzeti zelo resno, če bom hotel biti uspešen.

KAKO SI SE ODLOČIL, KAM BOŠ HODIL?

Hodim na osnovno šolo. Plesne vaje so se dogajale na šoli. Šel sem pogledat in mi je bilo všeč, ko sem videl, kako plešejo in zaželel sem si, da bi plesal tako kot oni.

KAKO DOLGO TRENIRAŠ PLES?

To leto bom dopolnil 3 leta.

KOLIKO KRAT NA TEDEN IMAŠ VAJE?

Treniram 3-krat na teden, po uro in pol v ponedeljek, torek in petek.

KAKO VAJE POTEKAJO?

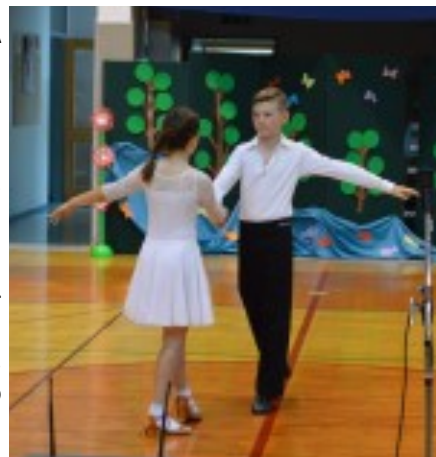
Na začetku se ogrejemo, začnemo ples, korak po korak in učitelj popravlja napake.

KDO JE TVOJA SOPLESALKA?

Moja soplesalka je Lina Sevšnikar. Pred leti sem imel drugo, zdaj pa plešem z Lino.

KOLIKO JE STARA?

Stara je 11 let. Prava za mojo starost.

KAKO SE Z NJO POČUTIŠ KO PLEŠEŠ?

Zdi se mi, da je zelo dobra soplesalka in je prijetna za ples, saj ne stopa po prstih.

ALI IMAŠ KAKE VEČJE DOSEŽKE?

Ja, za zdaj zelo dobre. Med boljšimi so 2., 3. in 4. mesto. Takrat sem se počutil zelo veselega in ponosnega, saj sem pridno vadil čez celo leto.

KDO TE TRENIRA?

Trenirata me Alenka Bohak in Branko Bohak. Občasno pa Miha Vodičar. Najboljša mi je Alenka, saj se zabavamo in delamo hkrati.

KAKO TE PODPIRAJO TVOJI NAJBLIŽNI?

Hodijo na vsako tekmovanje. Navdušeni so bili, ko sem se odločil za ples. Imam pa srečo, da mi oblačila kupujejo starši. Po nastopu pa za nagrado gremo kam v restavracijo in se dobro najemo.

KAKO MISLIŠ TO POT NADELJEVATI?

Rad bi dosegel kaj večjega in bil boljši, boljši in boljši, zato bom veliko vadil.

Tjan, želimo te veliko plesnih uspehov!

Zarja Robar, 6.b

PROJEKT POPESTRIMO ŠOLO

DEJAVNOSTI V PROJEKTU POPESTRIMO ŠOLO SO NA URNIKU TUDI V NOVEM ŠOLSLEM LETU 2018/2019

V novem šolskem letu se znova družimo na delavnicah v okviru projekta Popestrimo šolo. V septembru smo spoznavali sebe in drug drugega. Nastala je knjiga Vse o meni, v katero so učenci narisali ali napisali, kaj radi počnejo. V pripravih na jesen smo izdelovali pisane sovice ter različne ježke,

takšne iz slanega testa, papirja in volne. Vsi so bili zelo bodičasti.

Okrasili smo se z lastnimi zapestnicami, v predbožičnem času pa se lotili različnih okraskov. Nastale so božične kاپice, snežinke, okrasne darilne vrečke in okraski iz slanega testa.

Igrali smo se različne igre v razredu, telovadnici in na prostem. V ospredju so bile spoznavne igre in igre naših babic.

Pritegnil nas je unikaten zvočni spomin. Sami smo si izdelali svoj spomin ter se preizkusili v igri z njim. Bili smo konstruktorji, saj smo si izdelali avto na veter, nato pa tekmovali čigav bo najhitrejši.

Pred nočjo čarovnic smo s pomočjo igre narisali izvirne buče. Igrali smo različne miselne in družabne igre ter na ta način pridobivali novo znanje in spretnosti.

Brali smo različne knjige. Nasmejali smo se vsebini knjige z naslovom V naši

šoli je kača. Levček Leo, kralj ljubezni, nam je pokazal, kako biti zvest sam sebi in pomagati drugim. Pregovor

«kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima» smo spoznali skozi pravljico Lešnik je moj. Zabaval nas je navihan Mišopir, ki se

je želel naučiti leteti. Vse naše junake smo nato poustvarili. Izvedeli smo, da z vsakim ne smemo iti ter prebirali različne zgodbe o božiču in Božičku. Bogatili smo naš besedni zaklad z različnimi besednimi igrami in reševali uganke.

V kuhinji smo se lotili sladice v kozarcu, izdelali smo okusne in zdrave namaze ter skuhalo slastno marmelado iz grozdja. Ločiti rumenjaki in beljaki je poslalo prav enostavno, ko smo se lotili priprave testa za rolado. Z zanimanjem smo se lotili

izdelave kvašenega testa, iz katerega so nastale mini pice z različnimi nadevi. V predbožičnem času je dišalo po različnih piškotih. Z novim kuharskim znanjem že pridno razveseljujemo naše domače.

Vrtičkarji smo se lotili urejanja šolske gredice ter z nje pobrali zadnje plodove paradižnika. Nasadili smo sadike zimske solate in česen. Nabrali smo meliso in kamilico ter ju posušili. To smo storili tudi z jabolki. Naučili smo se izpraskati semena bučk, kumar, paprike in redkvic in jih posušili ter zanje izdelali dekora-

tivne papirnate vrečice. Pripravili smo okusen grozdni čaj iz domačega rdečega grozdja ter preizkusili sadno-zelenjavni smuti. Za našo sprostitev so nastale naravne kopalne kroglice. Poslikali smo glinene lončke ter vanje presadili rože.

Spoznali smo kaki in si iz njega pripravili zdravo in hitro sladico.

Deli računalnika in ostala oprema, so nam zdaj dobro znani, saj smo si jih ogledali kar od znotraj. Preko spletnih nalog smo pomagali sestaviti nov računalnik in vse njegove dele postaviti na

pravo mesto. Spoznali smo vse tipke na tipkovnici in se urili v njihovi uporabi, se urili v rokovanju z miško ter se naučili obdelati sliko v programu Word. Spoznali smo tudi vse možnosti, ki jih ponuja program Power Point ter začeli z izdelovanjem zanimivih in poučnih predstavitev.

Šivanja smo se lotili z najmlajšimi učenci. Spoznali smo pripomočke potrebne za šivanje, napeljali sukanec skozi

šivankino uho ter se z navdušenjem lotili prvih vbo-dov. Ko smo se naučili osnovnega šiva, smo se lotili naših prvih izdel-

kov. Sešili smo že sovce ter blazinice za igle in se naučili prišiti gumb. Sešili smo tudi enostavne božične voščilnice. Pridno šivajo tudi starejši učenci. Sešili so napise s svojim imenom, ustvarjali lončke in okraske za pisala. Izšli so voščilnice ter ustvarjali snežne krogle, božične venčke in Božičkov škorenj.

Družili smo se tudi med jesenskimi počitnicami. Veliko število otrok se je udeležilo čarovniškega dne, kjer smo ustvarjali strašljive okraske in pripomočke, se igrali igre zlobne čaravnice ter v čarovniški kuhinji ustvarjali čarovniške prste in grozljive oči. Največje presenečenje pa je za otroke pripravil čarodej Sam Sebastian, saj nas s svojo izvirno predstavo nasmejtal in razveselil.

*Izvajalka projekta Popestrimo šola
Simona Turner*

PLANINCI IGRIVO OB REKI POLSKAVI

V soboto, 29. 9. 2018, smo planinci matične šole otvorili planinsko sezono s prvim planinskim pohodom. Hodili smo ob mostovih, pritokih in jezovih reke Polskave ter spoznavali njeno floro in favno.

Preživeli smo čudovito sobotno dopoldne. Z nami so se družili tudi otroci in starši iz vrtca Zg. Polskava.

NARAVOVARSTVENI POHOD

V soboto, 17. 11. 2018, smo imeli planinci matične šole naravovarstveni pohod. Zbrali smo se v Gaju pri Pragerskem in se odpravili v smeri Odlagališča Pragersko in centra za ravnanje z odpadki. Izvedeli smo veliko novega o

ODDELKI PODALJŠANEGA BIVANJA

tem, kako ravnati z različnimi odpadki in kako jih tudi pravilno ločevati. Nato je sledil še ogled čistilne naprave, kjer nas je pričakal gospod Aleš Moškon in nam predstavil delovanje omenjene naprave. Pogledali smo si zunanje bazene in laboratorij, nekateri pa smo lahko tudi pokukali skozi mikroskop. Naš pohod smo zaključili z igro na otroškem igrišču v Gaju. Kljub zelo mrzlemu dopoldnevu smo preživeli lep in predvsem zelo poučen dan.

USTVARJANJE IN DELO V ODDELKIH PODALJŠANEGA BIVANJA NA PRAGERSKEM

Delo v oddelkih podaljšanega bivanja je zelo raznoliko, saj ob pisanju domačih nalog in utrjevanju znanja učenci tudi zelo radi ustvarjajo in se tako urijo v različnih spretnostih, umetniških veščinah ter spoznavajo in preizkušajo različne likovne tehnike.

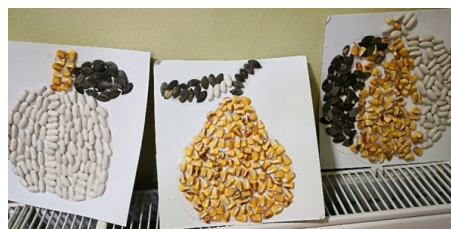
V mesecu septembru so se učenci prvega, drugega in tretjega razreda hitro navadili na šolske klopi, zato smo brez težav skupaj ponovili ter zapisali šolska pravila, ki bodo učence spremljala tekom šolskega leta. Pri temi šolskih potrebščin so si učenci izdelali vsak svojo beležko, v katero si bodo zapisovali pomembne podatke, datume in dogodke. Izdelali so si tudi obesek za ključe,

torbo ali peresnico ter podstavke za hrambo šolskih potrebščin.

V mesecu oktobru in novembru smo se z učenci prvega, drugega in tretjega razreda lotili izdelovanja jesenskih izdelkov, saj smo imeli na voljo veliko jesenskih plodov in materiala. Tako smo izdelali polžke in sove iz jesenskih storžev in kostanjev. Prave jeseni ne bi bilo brez jesenskih strašil, zato smo se lotili izdelave le-teh, pri katerih smo uporabili laske koruze, filc, jesenska semena

ter ostalo dekoracijo. Iz jesenskih semen pa smo ustvarili prave mozaike, pri katerih smo za

motiv uporabili kar jesensko sadje. Izdelali smo tudi ježke

iz cofkov volne, filca ter barvnega papirja ter mušnice iz plastičnih lončkov in barvnega papirja.

Ob bližajoči se noči čarownic smo okrasili buče z jesenskimi semeni in sadeži, laski koruze ter dodali klobučke iz filca. Izdelali smo tudi strašne pajke iz volne ter smešne duhce iz

papirja.

Trudili smo se snov in znanje, ki so ga učenci pridobili in

usvojili pri pouku, ponoviti ter nadgraditi tudi v podaljšanem bivanju. Zato smo s pomočjo sirnih škatlic in barvnega papirja izdelali prave Vremenkote. Iz zamaška iz plute, sponke, barvnega papirja, flo-

mastrov in papirnatih krožnikov pa smo izdelali vremenske koledarje. Le-ti bodo učencem vsakodnevno v pomoč, ko bodo želeli ugotoviti, kakšno vreme je zunaj. Cel teden smo se tudi pogovarjali o zdravem načinu življenja, gibanju in prehrani, zato smo zraven gibalnih in raztezni-

vaj, ki smo jih izvedli tako v jutranjem varstvu kot pri podaljšanem bivanju, izdelali tudi plakate na omenjeno temo, ki že ponosno krasijo hodnik.

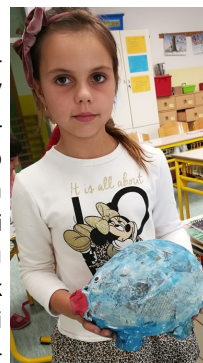
Zapisalet: Suzana Mlakar,

Simona Kolbl in Majda

Vaupotič, učiteljice v podaljšanem bivanju

OPB ZG. POLSKAVA

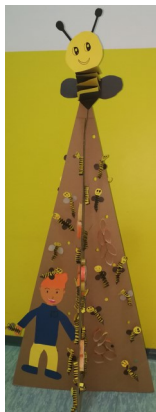
V 3.b na Zgornji Polskavi se v podaljšanem bivanju vedno nekaj dogaja. V času lepega vremena, smo se zabavali na zunanjem igrišču. Spoznavali smo vrste listja, na koncu smo se še pa malo pozabavali z njim. Ker otroci zelo radi ustvarjajo smo ob dnevu varčevanja naredili vsak svoj hranilnik - pujska, delali netopirje, s katerimi smo okrasili razred ter še mnogo dru-

RAZREDI SE PREDSTAVIJO

gih stvari. Preden so se začele jesenske počitnice smo imeli dan za izvajanje čarovniških eksperimentov.

Prijavili smo se pa tudi na natečaj Eko smreka. Naša smreka je bila izbrana, da bo krasila prodajalno Hofer v Slovenski Bistrici.

1. B RAZRED

Učenci 1. b razreda so se odlično privadili na delo in življenje v šoli. Pridno usvajajo nove veščine in znanja. Zelo radi prepevajo, plešejo, dramatizirajo, ustvarjajo in se učijo novih stvari. Štejejo že do 5, prepoznavajo zloge, glasove, ... Pravijo, da jim je v šoli zelo lepo!

POVABLJENI V 2. A RAZRED

V 2. a razredu se vedno »DOGAJA«!

Komaj smo vstopili v svet črk in števil, že veselo računamo, urimo branje z velikimi in malimi črkami, pišemo bogate povedi, tudi kakšna zgodba že nastane.

Ustvarjalnost je naše močno področje. Kar pogledite, kakšne dinosavre smo ustvarili!

Trenutno pa je naš največji izziv samostojno učenje v paru z iskanjem znanja iz učbenika in zvezka pri predmetu spoznavanje okolja.

Vas zanima, kako to počnemo?

Vsak par oblikuje miselni vzorec na določeno temo. Podatke poiščemo v zvezku in učbeniku. Izdelan miselni vzorec sošolca predstavita pred ostalimi v razredu. Tako se urimo v iskanju ključnih besed – kar ni lahko, par sodeluje in se dogovarja, prav tako pa se vsi urimo v govornem nastopanju.

Nastali so plakati, ki so obogatili naše veščine in verjamemo, da bomo pri tem vedno uspešnejši!

Učenci 2. a z učiteljico Branko Dornik Mesarič

2. E RAZRED

S SOŠOLCI SMO PEKLI PIŠKOTE. TAKO JE DIŠALO, DA SE NISEM MOGEL UPRETI. PRIPRAVILI SMO MOKO IN MASLO. POTEM SMO DALI V POSODO MOKO, KOŠČKE MASLA, ŠČEPEC SOLI IN KISLO SMETANO. VSE SMO PREMEŠALI. TESTO SMO RAZVALJALI. NAREDILI SMO PIŠKOTE IN JIH DALI KUHARICI, DA JIH JE SPEKLA.

TEO POGOREVC

NAJPREJ SMO ZAMESILI TESTO. POTREBOVALI SMO MOKO, KISLO SMETANO, SOL, MASLO IN EN VANILI SLADKOR. KO SMO ZAMESILI TESTO, SMO VZELI KOZAREC IN NAREDILI KROGE. POTEM

SMO DALI NA KROGEC MARMELADO ALI EVROKREM. POTEM SMO DALI PIŠKOTE PEČ. BILI SO ZELO OKUSNI.

LILI LUBEJ

2. C RAZRED

Jesenska zgodba – Medvedova dogodivščina v gozdu

Nekega jesenskega dne je medved odšel v gozd po med. Na jasi je zagledal jagode. Šel je po njihovi sledi in našel je še več gozdnih jagod. Tam je srečal srno, ki si je pot označevala z jagodami, da se ne bi v gozdu izgubila. Naenkrat sta v gozdu zagledala požar. Srna in medved sta skušala zbežati. Srni je uspelo zbežati daleč stran, a medved se je raje obrnil in skušal pogasiti požar. Ni ga uspel pogasiti. Na srečo se v požaru nihče ni poškodoval.

Daša Čelan

Floriana Zoja Mikložič

Jesenska zgodba – Medved in kostanji

Nekega jesenskega jutra se je medved odpravil v gozd. Odločil se je, da si bo iz listja zgradil svoj brlog za zimsko spanje. Po končanem delu, se je medved odpravil nabirat hrano. Zazelel si je kostanjev, želoda in jagod. Najprej je našel želod. Nato je našel tudi gozdne jagode. Odhladal je v drugi gozd in tam je končno našel kostanj. Pobral ga je in ga dal v svojo košaro. Nato je odšel domov. Ko je prišel domov, je kostanj pojedel in ugotovil je, da je zelo slasten.

Melanie Ačko

Nina Matič

Jesenska zgodba o medvedu in volku

Bližala se je jesen. Medved Jan se je odločil, da bo šel v gozd in si poiskal brlog. Prišel je do jame. Sklenil je, da bi bila ta jama primerna za njegov brlog. Odločil se je, da si bo postlal z jesenskimi listjem. Šel je po hrano. Našel je kostanje in želode. Na poti je srečal volka. Volk mu je vzel hrano. Medved je rekel, naj mu jo vrne. Volk je stekel in rekel, naj ga ulovi. Medved in volk sta tekala po gozdu. Medved ga je ujel in tako je dobil svojo hrano nazaj. In vse je bilo v redu in prav.

Zala Topolič

Evelin Špindler

Lutkovna predstava – hrčkova hruška

Učenci 2. c razreda so uprizorili pravo lutkovno predsta-

vo. Lutke so z njihovo pomočjo oživele in pričarale so predstavo Hrčkova hruška.

3. A RAZRED

ŠALJIVA PESMICA

Kadar miši ni pri hiši,
mačke plešejo glasno.
Kura za lisico teče,
dežek sije, sonce gre.
Solata pa na polžka zleze
in na hitro ga poje.
Kolo se je na Tinčka usedlo
in zdaj vozi ga okrog.
Uh, to je zmešnjava prava,
ker pesmica šaljiva govori tako.

ELA GORNIK

MOJA SANJSKA SLAŠČIČARNA

V moji sanjski slaščičarni je vse zastonj.
Slaščičarna je velika in pravokotne oblike. V njej je veliko slaščic in sladoledov. Tu najdemo tudi čokoladni bazen in čokoladna igrala. V njej mi je zelo všeč.

ALEKS VESNICER

V moji sanjski slaščičarni bi vse stalo en ali dva evra.
Prostor bi bil zelo velik, mize v njem pa pogrnjene s prti, na katerih bi bili indijanski vzorci in znaki. V slaščičarni bi bila tudi igrala in ročni nogomet. V tej slaščičarni bi prodajali kekse, torte, indijančke, mafine, sladolede ... Slaščičarna bi se imenovala Mali indijančki. Prodajali bi tudi različne pijače.

LEON PATRICK ROBAR

Opisal vam bom svojo sanjsko slaščičarno.
Vrata, okna in streha bi bile iz tičino mase, stene in zaves pa iz sladkorne penice. V slaščičarni bi prodajali torte in peciva. Pekli bi ogromne krofe in čokoladne kekse. V moji slaščičarni bi bila velika gneča, saj bi vse dišalo po kokosovem pecivu. Iz dimnika bi se kadil dim, ki bi dišal po jagodah. Imenovala bi se Sladkorček.

MATEVŽ BOLDIREV

Imam svojo slaščičarno.

V njej so vitrine, v njih pa torte, ježki, indijančki, sok s smetano in rižev narastek. V moji slaščičarni je vse zastonj. Iz nje je lep razgled na mesto. Moja slaščičarna je prostorna, urejena in polna rož. Imam tudi domač sladoled.

VID PRIJOL

SLADKALA SEM SE

Za mojo prvo petko v šoli smo z družino odšli v slaščičarno Capuccino. Mami je jedla tortico kukis, ati prav tako tortico, a je bila snikers, jaz pa sem jedla sladoled kukis. Moja

brat Gal je bil takrat star tri tedne in še ni mogel jesti sladkarij.

To se je dogajalo v Slovenski Bistrici.

NIKA KAMPL

Ema Lekić

Brina Lenhart

Jakob Ivančič Premzl

3. B RAZRED

Starka in muc

V stari in zapuščeni hiši sta živela starka in njen muc. Ta muc je bil pravi srček, saj je bil še majhen in puhast. Najraje se je igral z žogo. Svoje kremplje si je brusil na stari tabli, ki je krasila njun dom. Vsak večer je starka mucu prebrala knjigo, ki ju je popeljala v sladke in globoke sanje.

Žan Janžič

Zlat gumb

Nekoč je živel reven polh. Bil je tako reven, da še svoje luknje ni imel. Nekega dne se je sprehajal po gozdu in videl zajca in srako, ki sta se lovila. Zajec sploh opazil, da mu je iz suknjice izpadel zlat gumb. Ko ga je polh videl, ga je vzel in stekel v gozd. Ko je zajec opazil, da je njegov gumb izginil, ga je hitro šel iskat. Opazil je polha, kako si ogleduje gumb in mu rekel: »Ta gumb je moj! In to moj najljubši gumb!« »Ampak, našel sem ga na gozdni jasi,« je odvrnil polh. Zajec je nekaj časa razmišljal in nato dejal: »Prav, lahko ga imaš, če obljubiš, da me boš vedno prej vprašal, če lahko vzameš moje stvari.« Polh se je s tem strinjal. Potem sta se objela, postala najboljša prijatelja in si vedno delila stvari.

Mihael Topolovec

LITERARNO IN LIKOVNO USTVARJANJE

Iva Strnad, 3. b

ZDRAVJE IN HIGIENA V 3. C

Učenci 3.c smo se v času podaljšanega bivanja pogovarjali o skrbi za zdravje ter higieno. Izdelali smo plakat s prehrambeno piramido in se pogovarjali o zdravi prehrani, pridno umivali roke in zobe, se pogovarjali o rednem umivanju po urah športa itd. Preberite, kaj smo povedali po končanem delu.

Tonka: »Za zdravje in higieno skrbimo tako, da jemo zdravo, si redno umivamo zobe in se veliko gibamo.«

Sara S.: »Zobe si nujno moramo umivat z zobno pasto, da so čisti.«

Gal: »Jesti moramo veliko sadja in se dosti gibati. Sami lahko v naravi nabiramo zelišča.«

Arne: »Sam se veliko gibam, pijem vodo, pa tudi zdravo jem.«

Medeja: »Za higieno skrbimo, da si redno menjamo spodnje perilo.«

Karin: »Redno si čistim zobe. Za zdravje pa skrbim tako, da vsak dan pojem eno jabolko ali kakšno drugo sadje.«

Anej K.: »Ko kaj delamo po zemlji, si moramo potem dobro umiti roke.«

Sabin: »Pomembno je, da si redno umivaš zobe.«

Mai Lan: »Da zdravo jemo pomeni, da je potrebno jesti tudi zajtrk.«

Ilan: »Potrebno se je umivati. Da ostanemo zdravi, moramo zdravo jesti in se dosti gibati.«

Adrijana: »Za zdravje in higieno skrbimo, da se redno umivamo, si redno strižemo nohte, si operemo zobe in si počesemo lase.«

Zapisali: učiteljici Vanja Böhm in Simona Kolbl z učenci

SPOZNAVAMO STARE OBIČAJE

Pogosto se pri pouku pogovarjamo in ugotavljamo, kako so ljudje delali in ustvarjali nekoč. Da bi še boljše spoznali orodje ter postopke, s katerimi so si ljudje nekoč olajšali delo, smo učenci prve triade na podružnici Pragersko, med nas povabili zelo posebno osebo. Obiskala nas je gospa Jerica, ki zelo rada ohranja in ljudem prenaša svoje znanje o različnih ljudskih običajih. Na lastne oči smo se lahko prepričali, da je prava mojstrica pri delu s kolovratom. Pri delu ji pogosto pomaga tudi vnuk Anej, ki je učenec 3.c razreda.

Z velikim zanimanjem smo si ogledali kolovrat in spoznali, kako se z njim dela. Delo je izpod rok ga. Jerice izgledalo zelo enostavno, ko pa smo poskusili delati sami, smo ugotovili, da delo s kolovratom zahteva mnogo znanja, spretnosti in vloženega truda. Gospa Jerica nam je pokazala tudi semena lanu, rastline lana pa smo lahko tudi sami v mehčali v napravi, ki smo jo sami poimenovali kar stiskalnica. Ugotovili smo, da je potrebno ogromno truda, časa in volje vložiti že samo v pripravo prediva, ki ga predica

kasneje s kolovratom spremeni v dolge nitke. In kako dolga je šele pot, da iz nitk nastane blago! Naše prijetno druženje smo zaključili s pesmijo, ki jo dekleta prepevajo ob delu s kolovratom. V urici skupnega druženja smo spoznali zelo zanimivo kulturno dediščino naših prednikov in se dogovorili, da bomo običaje ohranjali tudi mi.

Učenci 3. c razreda z učiteljico Vanjo Böhm

O RAZREDU, KI JE POSTAL VESOLJE

V naši šoli je vsak dan enako. Takšen dolgčas. Kaj če bi ... VEM! Zvezki bi bili vesoljske postaje, peresnice pa bi bile vesoljske ladje. JA! To si želim. Učiteljčina miza bi bila ogromen vesoljski avtobus. Na ta avtobus se vkrcajo vsi moji vesoljski sošolci. Lucija, moja najboljša prijateljica, je tako pametna, da ima same petice. Ali pa Miha, prav tako moj najboljši prijatelj, Oh, njega bi kar za Messija zamenjala. In naša učiteljica, še vprašanja ne dokončaš, pa ti že odgovori. Ja, to bi bilo zelo lepo. A še vedno se mi zdi naš razred tako navaden. Naenkrat se mi prižge lučka pred očmi. Predstavljala sem si, da je skozi vrata vstopil poglavar vesoljčkov in je Miho, Lucijo in mene povišal za kralje vesoljčkov. In vsi trije smo si sklenili, da ne bomo več hodili v šolo. Čez par let smo bili vsi zelo razočarani, saj smo pogrešali svoje prijatelje. S prošnjo smo se obrnili na poglavarja in sicer z namenom, da nam uresniči našo željo. Hoteli smo se vrniti na Zemljo. Ampak če smo se želeli vrniti, nismo mogli ostati poglavarji vesoljčkov. Ko smo se vrnili nazaj, so nas bili vsi zelo veseli. Kako že pravi star pregovor? Miha je odgovoril: »Kokoš kokodaka in nikoli ne neha.« Jaz pa sem mu odgovorila: »Ne! Star pregovor pravi LJUBO DOMA, KDOR GA IMA!« Na koncu smo se vsi objeli.

Lara Čavničar, 4. a

PUŠČAVSKI POPOTNIK

Nekoč je živel popotnik. Zelo dolgo je hodil po puščavi, nikoli ni našel sorodne duše. Nekega dne je zagledal oazo. A se je izkazalo, da je bil privid. Naenkrat je zagledal kamelo, ki jo je nekdo imel a lastnika ni bilo. In kamelo je obdržal. Z njo je odšel na pot v mesto Agrabah. Ko je potoval je našel pravo oazo. Tam je napolnil nekaj bidonov vode in tudi kamela se je odžejala. Popotnik se je odločil, da bosta tu prespala eno noč. Takoj zjutraj sta odšla na pot. Čez dva dni sta prispela v Agrabah. Tam je začel trgovati s kamelami in postal je zelo bogat. V Agrabahu je ostal do konca svojih dni.

Etien Blažič in Peter Potočnik, 4. a

PRIJATELJ

To je najboljši prijatelj na svetu,
ki ti pomaga v zapletu.
Z njim delaš nalogo
in skupaj hodiš na jogo.
Pri prijatelju rad zaspiš,
saj veš, da se ob njem zbudiš.
Z njim greš na Boč,
gledaš zvezde v noč
in skupaj se rokujeva na moč.
Te pesmi je konec,
saj je že noč.

Julija Rebernak, Tana Grobelnik, 5. a

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti, ki ti stoji ob strani,
te brani in ti zaupa.

Prijatelj ni tisti, ki te ponižuje,
je tisti, ki te osrečuje.

Prijatelj ti pomaga
in gleda iste reči kot ti.

Prijatelj ni kar en iz Maribora,
on je zame visok kot gora.

Zato mi je veliko lažje,
če imam prijatelja.

Gašper Koban, 5. a

LJUBEZEN

Ljubezen je sreča, veselje, radost,
ljubezen je večna, ki je ne obdajajo skrbi.
Ko ljubezen občutiš,
se srce ogreje ti,
takrat si vesel in nimaš nobenih skrbi.
Ko pa ljubezen se sprehaja in dobroto nam deli,
takrat vse slabe spomine izbriše ti.
Za ljubezen si je treba vzeti čas,
ker le najboljši spomini ostanejo v nas.

Bron Hostej, 5. a

Hugo Gorišek, 5. a, kolo

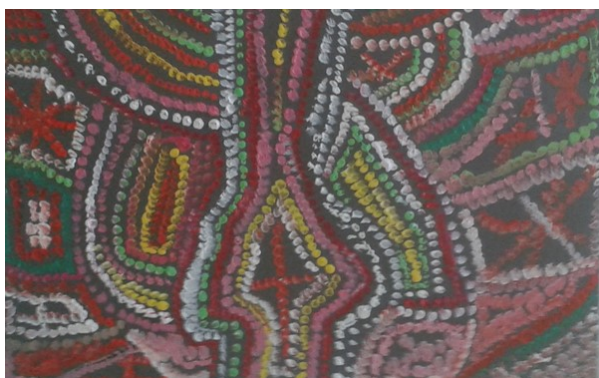

Julija Rebernak, 5. a, kolo

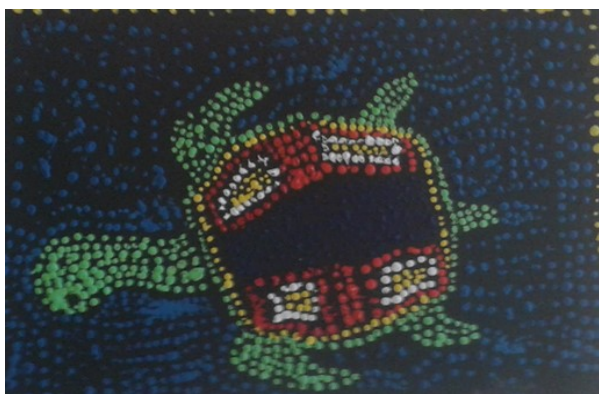
LITERARNO IN LIKOVNO USTVARJANJE

Amadej Brumen, 5. a, kolo

Gašper Koban, 5. a, Slikali smo kot Aborigini

Amadej Brumen, 5. a, Slikali smo kot Aborigini

Snežak

Pozimi otroci zgradijo snežaka iz tisočerih snežink. Čez zimo snežak ves bel in puhast z nasmeškom na obrazu čaka na otroke, da grejo z njim igrati se. Vsak dan v zimi snežak razveseli otroke če žalostni so. A ko pride pomlad, sonce posije. Z loncem na glavi stopi se. Naslednjo zimo vse ponovi se.

Maruša Topolovec, Larisa Rebernak, 5. b

Božiček je ali ni?

Kdo bi si mislil da lahko en dan uniči cel božič?! Zdravo, jaz sem Timmi na božično jutro sem takoj stekel v dnevno sobo k jelki. Ko sem videl, da ni niti enega božičnega darila, sem se tako razjokal, da me je cela soseska slišala. Nisem mogel verjeti, da je bil to moj prvi božič brez daril. Najprej sem pomislil, da ima Božiček toliko dela z obdarovanjem otrok, da je pozabil name. Stekel sem k mami in očetu v sobo in jima povedal zgodbo. Sumljivo sta se spogledovala, zato sem vedel, da je nekaj narobe. Spotaknil sem se in pod njuno posteljo videl darila. Zbežal sem v svojo sobo in premišljeval. Hm... kaj pa če... ne... ni mogoče ali pač??? Kaj če sta mi mami in oči lagala o Božičku, kaj če ne obstaja! Vprašal sem ju in sta mi povedala, da je bil to načrt, ker sta mi hotela pripraviti srečelov in glavna nagrada je bil Božiček. Imam najboljše starše na svetu in zato je bil božič še boljši.

Lejla Islamoska, Maša Hojnik, Nikita Malešević 5. b

ROJSTNI DAN

*Ko imaš rojstni dan,
ne moreš biti zaspan.
Vse ti je lepo kot v pravljici,
ne pa kot mravljici.*

*Priden si, vesel,
nikoli ne boš ponorel.
Dobiš darila velik kup
in še en poljub.*

*To je pravi rojstni dan,
nikoli nisi bolan.
Darila, torta, poljubček,
na glavi pa klobuček.*

*Pihneš svečke vse lepo,
ni konca, ni grdo.
Lep je ta dan,
s soncem obsijan.*

Ema Grenko, 5. c

SAMOROG

*Samorog ima več mavričnih prog,
po katerih teče in vesenje okoli
otrokom pomeče.*

*Samorog ima dva para nog
s čarobnimi kopiti,
da so vsi v deželi siti.*

*Ko prideš v deželo čarovnije,
tam se mavrica k tebi
privije in nasmeh nate
se razvije.*

Tam srečal boš čarobna bitja in čarobne misli, ki ti bodo v glavi naredila, da ne bodo vsi kisli.

Ko delal boš lepo na samoroga mislil boš močno.

Ljubezen, sladka ljubezen

Ne vem, kako naj to povem, ampak, ko pogledam te v oči, kar srce mi zagori.

Ti moja ljubezen si prava, ko prideš kar odleti mi glava. Nočem se s tabo pogovarjati, ker cel govor moram sestaviti.

BOŽIČEK

Ko ura odbije polnoči, Trdno zaprte so oči. Mož okrogel, rdeč in bel, s palčki končno je prispel.

KNJIŽNICA V NEDELJO

Knjižnica v nedeljo s knjigami počiva in v prvi vrsti ob filmu prav imenitno uživa.

Knjige na policah med sabo klepetajo, prve o ljubezni, druge o bolezni, tretje o vrtnarstvu, četrte o gozdarstvu, pete o gobah, šeste o drogah,

Ker zdaj veš kje biva se ti nič več ne skriva, ko pokličeš ga k sebi ti pomaga pri zmedi.

Mina Mija Rokavec, 5. c

Hočem, da popolno je, saj sram zelo me je. Zdaj moram pa oditi, in upam, da ne neham te ljubiti.

Lučka Raosavac, 5. c

Po dimniku se kar spusti, Darila barvna namпусти. Mleko, keks še zdaj poje, potem pa hitro k drugi hiši gre. Lučka Raosavac, 5. c

sedme o tehnologiji, osme o gastronomiji, devete o vozilih, desete o kosilih.

Vsaka knjižna polica obvladuje svoje teme, in vsaki je cilj, da vzklije seme.

Knjižnica pa si želi, da se čim več znanja razprši. Žana Gajšt, 6. c

Rebeka Dihtero, 9. a

Klara Levart Tič, 9. a

Junak pa tak! (Martin Krpan)

Junak pa tak kot nekakšen vlak, zbije vse s svoje poti, kot je Brdavsa ubil, bo druge zadušil.

Glavo odnese stran, torej k cesarju na tla. Ponuja mu veliko stvari, ampak ne sprejme jih.

Da mu list, kjer piše gor, da lahko prevažna sol. On je to sprejel in odšel domov, prevaževati sol.

Bil je zelo vesel, saj se je peljal s svojo kobilico in prevaževal sol s cesarjevo listovino.

Nejc Cajnkar, 7. c

KRPANOVA POT DOMOV

Krpan se je prebudil v lepo sončno jutro. Ptički na drevesih so že žvrgoleli in sonce je bilo že visoko na nebu. V njegovo sobo je prišel sam cesar in mu prinesel obilen zajtrk. Vročna kava, jajce na oko, hleb kruha in pol tržnice sadja. Krpan je dobil tudi nagrado, saj je dan poprej ubil Brdavsa.

Krpan je vso hrano zmetal vase, vzel svoje stvari in Brdavsovo glavo. Poslovil se je, zajahal svojo kobilico in odhitel. Ko je prejahal že tri griče, je nekaj začelo govoriti in kričati. Ozrl se je okoli sebe, pa ni videl ničesar. Odprl je še vrečo, v kateri je imel glavo in zakričal. Iz vreče ga je gledal velik Brdavs. Krpan je mislil, da ima privide. Ampak bilo je res. Bil je pravi, veliki Brdavs. Hitro je potegnil iz žepa nož in mu še enkrat odsekal glavo. Hitro je skočil s konja, kar z rokami izkopal jamo in vanjo zakopal Brdavsa.

Sedel je na kobilico in odjahal domov, kjer ga je pričakala vsa vas. On je vse lepo pozdravil, sicer brez vsakega zanimanja. Odhitel je v svojo hišico, zaloputnil vrata, ugasnil luč in mirno zaspal.

Emma Doberšek, 7. c

PRAZNIKI PRED VRATI

KRIŠTOF LAMBERGAR - JUNAK PA TAK

*Krištof Lambergar – junak pa tak,
premagati ga ne zmore vsak.
Se Pegam je uštel zelo,
ko rekel je, da v boju
z njim zmagal bo.*

*Pa Pegam na Dunaj prihiti,
kot zmaj, ki zelo se mu mudi,
pa cesarja nesramno ogovori:
»O, prosim dovolite mi,
da v boj grem z vašimi.«*

*In tako cesar pošlje list
v Kamen, v grad, kjer
Krištof Lambergar živi,
kjer mati ga modro podučí:
»O, Krištof moj, le pazi se,
ker Pegam imá tri glavé,
ti pusti mu obe na strani,
a v srednjo naj ti sablja gre.«*

*In Krištof zajaha svojega konjiča,
hitrega lepega mi ptiča.
Tako pridirja do Dunája,
do cesarja, do Pegáma.*

*Tako na polju boj se zdaj prične.
Krištof Lambergar in Pegam
skupaj trčita v prvič, drugič, tretjič
in tako se boj za Pegama konča,
njegova glava obvisi
na Lambergarjevi sulici.*

*To ves Dunaj zdaj slavi,
to glavo na sulici.
Cesar pa ponudi vdano
nagrado Lambergarju
in tako so trije gradovi Kranjske
njegova last postali,
last presvetlega nam Lambergarja*

Kristina Jurgec, 7. c

Že diši po praznikih ...

Učenci in učiteljice prvega triletja smo pričeli s pripravami na prihajajoče praznike. Doma smo poiskali storže, orehe, klinčke, cimet, svečke, vato in še kaj. Pridne otroške roke so nato prinesene stvari čudežno spremenile v ljubke figurice, zasnežene smrečice in adventne venčke. Poleg tega smo izdelali tudi voščilnice, ki jih bomo kmalu podarili svojim najbližjim.

PRIREDITVE

Božično novoletna prireditev POŠ Pragersko

Učenci podružnice Pragersko so letos svoje božične želje zapisali v razredna pisma, ki so jih na božični prireditvi prebrali in predali Božičku, da jih je spravil v svojo torbo. Vsak razred je za Božička in vse obiskovalce prireditve pripravil tudi točko, in sicer z namenom vsem skupaj še polepšati praznični december.

Dodatno so se za nas potrudili tudi pevski zbori, plesalci Natke Geržina in plesalka Erja s plesalcem Filipom.

Po nastopih se je Božiček učencem zahvalil za čudovito prireditev in povabil na oder tudi gospo ravnateljico Danico Veber, ki nas je s svojim pismom za Božička prijazno spomnila, da je najlepše darilo biti skupaj.

Božično novoletna prireditev na podružnični šoli Zgornja Polskava

Učenci podružnice Zgornja Polskava so iskali svojo zvezdo želja po celotnem zimskem gozdu, prečkali so hribe in doline, premagovali strašen veter, trepetali pred sneženimi pošastmi, vse to v upanju, da bi našli zvezdo in bi si lahko zaželeli svoje najbolj skrite želje.

S skupnimi močmi so zvezdo našli in svoje želje obesili na

smrečico, v upanju, da se vsaka izmed njih uresniči in nam vsem polepša praznike in leto, ki prihaja.

Svoje želje so vsi učenci naše šole pospremili na pot s plesi, pesmimi in igrami.

Božična pravljica na Spodnji Polskavi

»Ni bolj čarobnega trenutka, ko se pozimi zvečeri. Umaknemo se v tople hiše, da ogrejemo prezeble prste in dlani. Svečke prižgemo namesto luči. V peči pa ogenj v plamenih žari ...«

V sredo zvečer smo tudi letos na OŠ Antona Ingoliča Spodnja Polskava skupaj doživeli Božično pravljico. Pričarali so nam jo vsi nastopajoči s svojimi skrbno pripravljenimi točkami.

S pesmimi so nas popeljali v Beli božič, nam predstavili Snežinke, Božično drevo in Božično noč ... Poigrali so se tudi s sencami in nas spomnili na predbožični večer filmskega sveta, z lutkovno predstavo pa obudili spomin na prvi poljub. Manjkalo ni niti plesa in glasbenih nastopov. Pravljico so obogatili tudi lepe misli, ki so nam jih predstavili naši recitatorji. S svojimi besedami pa nas je pred zaključkom ogrela tudi gospa ravnateljica Danica Veber.

PROSLAVE

Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter zaključek leta 2018

Na matični šoli smo obeležili državni praznik Dan samostojnosti in enotnosti s kratkim kulturnim programom in dramatizacijo o izvedbi plebiscita, ki nas je popeljal na pot samostojnosti.

Za konec so učenci pokazali še svoje talente in veselo odplesali počitnicam naproti.

Proslava na Zgornji Polskavi

Pred nami so kar trije državni prazniki: božič, dan samostojnosti in enotnosti ter novo leto. Na šoli smo se jih spomnili s proslavo. Spomnili smo se pomena družine in doma. Prazniki, ki prihajajo so čas, ko se za trenutek ustavimo in posvetimo svojim najbližjim. Izkažemo jim ljubezen, spoštovanje ... Praznično vzdušje je tam, kjer so naši najbližji. Vzdušje pričarajo ljudje in medčloveški odnos. Najlepše je, če je prostor napolnjen z iskrenim smehom, pesmijo, veseljem in ljubeznijo.

Vsem skupaj želimo lepe, dolge, mirne in tople praznike, ki prihajajo. Preživimo jih najlepše in v objemu svojih najdražjih.

Slovesnost ob 76. obletnici zadnjega boja Pohorskega bataljona

Pri Treh žebelih na Osankarici so pod organizacijo Zavoda za kulturo Slovenska Bistrica, to soboto, 5. 1. 2019, s tradicionalno slovesnostjo obeležili 76. obletnico zadnjega boja Pohorskega bataljona.

Slavnostni govornik na slovesnosti, s katero se je več sto udeležencev znova spomnilo krvavih dogodkov v drugi svetovni vojni, je bil predsednik državnega zbora Dejan Židan.

Tudi letošnje prireditve so se udeležili številni visoki predstavniki države, med njimi tudi predsednik republike Borut Pahor, in drugi predstavniki javnega in političnega življenja, ki so položili vence pred spominsko obeležje padlim borcem Pohorskega bataljona. Med temi so bili tudi župani in drugi predstavniki vseh šestih občin, ki gostijo slovesnost, Mestne občine Maribor ter občin Ruše, Zreče, Oplotnica, Slovenske Konjice in Slovenska Bistrica.

Učenci naše šole, Hana Krajnc, Špela Predan in Matjaž

Korošec, so nastopili kot recitatorji dveh domovinskih pesmi (Domovina naša je svobodna, Lepo je v naši domovini biti mlad) in svojo nalogo odlično opravili.